

Dziennik Urzędowy

L 298

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 56

8 listopada 2013

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1106/2013 z dnia 5 listopada 2013 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych drutów ze stali nierdzewnej pochodzących z Indii 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1107/2013 z dnia 5 listopada 2013 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Carne de Bravo do Ribatejo (ChNP)] 17
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1108/2013 z dnia 5 listopada 2013 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Stromberger Pflaume (ChNP)] 19
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1109/2013 z dnia 5 listopada 2013 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Melone Mantovano (ChOG)] 21
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1110/2013 z dnia 5 listopada 2013 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Queso Los Beyos (ChOG)] 23
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1111/2013 z dnia 5 listopada 2013 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Lietuviškas varškės sūris (ChOG)] 25

Cena: 4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1112/2013 z dnia 5 listopada 2013 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Pan de Alfacar (ChOG)]	27
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1113/2013 z dnia 7 listopada 2013 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie preparatów <i>Lactobacillus plantarum</i> NCIMB 40027, <i>Lactobacillus buchneri</i> DSM 22501, <i>Lactobacillus buchneri</i> NCIMB 40788/CNCM I-4323, <i>Lactobacillus buchneri</i> LN 40177/ATCC PTA-6138 i <i>Lactobacillus buchneri</i> LN 4637/ATCC PTA-2494 jako dodatków paszowych dla wszystkich gatunków zwierząt ⁽¹⁾	29
★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1114/2013 z dnia 7 listopada 2013 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1857/2006 w odniesieniu do okresu jego stosowania	34
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1115/2013 z dnia 7 listopada 2013 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	36

DECYZJE

2013/640/UE:

★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 7 listopada 2013 r. w sprawie utworzenia Europejskiej Infrastruktury Zaawansowanych Badań Translacyjnych w Medycynie jako konsorcjum na rzecz europejskiej infrastruktury badawczej (EATRIS ERIC)	38
---	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 1106/2013

z dnia 5 listopada 2013 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych drutów ze stali nierdzewnej pochodzących z Indii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej („rozporządzenie podstawowe”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję Europejską po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

1. Środki tymczasowe

- (1) W dniu 3 maja 2013 r. Komisja Europejska („Komisja”) nałożyła rozporządzeniem (UE) nr 418/2013 ⁽²⁾ („rozporządzenie w sprawie cł tymczasowych”) tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz do Unii Europejskiej („Unia”) niektórych drutów ze stali nierdzewnej pochodzących z Indii („kraj objęty postępowaniem”).
- (2) Postępowanie zostało wszczęte w następstwie skargi złożonej w dniu 28 czerwca 2012 r. przez Europejską Konfederację Przemysłu Żelaza i Stali („Eurofer”) („skarżący”) w imieniu producentów unijnych, na których przypada ponad 50 % całkowitej produkcji unijnej niektórych drutów ze stali nierdzewnej.
- (3) W równoległym dochodzeniu antysubsydyjnym, rozporządzeniem (UE) nr 419/2013 ⁽³⁾ Komisja nałożyła

tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych drutów ze stali nierdzewnej pochodzących z kraju objętego postępowaniem, a rozporządzeniem (UE) nr 861/2013 ⁽⁴⁾ nałożyła ostateczne cło wyrównawcze.

2. Strony zainteresowane dochodzeniem

- (4) Na wstępnym etapie dochodzenia kontroli wyrwykowej poddano indyjskich producentów eksportujących i producentów unijnych. Na wstępnym etapie kontrolę wyrwykową rozważano również w odniesieniu do importerów niepowiązanych. Jednakże ze względu na fakt, że dwóch importerów wybranych do próby nie odpowiedziało na pytania zawarte w kwestionariuszu, nie było możliwe zastosowanie kontroli wyrwykowej importerów. W związku z tym w celu dokonania ostatecznych ustaleń wykorzystano wszystkie dostępne informacje dotyczące wszystkich współpracujących importerów, w szczególności w zakresie dotyczącym interesów Unii.
- (5) Jeden producent eksportujący twierdził, że ze względu na brak wykorzystania sprzedaży podmiotów niewnoszących skargi do określenia szkody poniesionej przez przemysł unijny wybrana próba producentów unijnych nie może być uznana za reprezentatywną. Twierdzenie to zostało odrzucone, ponieważ próba została dobrana na podstawie odpowiedzi otrzymanych od wszystkich współpracujących producentów unijnych, bez względu na ich poparcie dla skargi na etapie określania pozycji; ponadto próbę dobrano na podstawie wielkości produkcji.
- (6) Jeden producent eksportujący powiązany z producentem unijnym wyraził sprzeciw wobec skargi i wnioskował o indywidualne badanie, ponieważ nie był on objęty próbą producentów eksportujących ze względu na niski wolumen jego wywozu. Powiązany z nim producent unijny również nie został objęty próbą ze względu na niski poziom jego produkcji. Komisja przyznała możliwość indywidualnego badania, ale producent eksportujący wycofał wniosek.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. L 126 z 8.5.2013, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 126 z 8.5.2013, s. 19.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 240 z 7.9.2013, s. 1.

- (7) Siedmiu nieobjętych próbą indyjskich producentów eksportujących wnioskowało o indywidualne badanie. Dwóch z nich odpowiedziało na pytania zawarte w kwestionariuszu, a pięciu nie odpowiedziało. Jeden z dwóch producentów, którzy udzielili odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, wycofał swój wniosek o indywidualne badanie. W wyniku tego Komisja zbadała wniosek jednego indyjskiego producenta eksportującego, który nie był objęty próbą, mianowicie:

— KEI Industries Limited, New Delhi (KEI).

- (8) Na wstępnym etapie nie stwierdzono, by którykolwiek z początkowo objętych próbą producentów eksportujących przedstawił dostatecznie wiarygodne informacje. W związku z tym zastosowano art. 18 rozporządzenia podstawowego. Komisja podjęła decyzję o rozszerzeniu próby obejmującej trzy przedsiębiorstwa, w oparciu o wielkość ich wywozu oraz ich gotowość do współpracy wyrażoną po wszczęciu postępowania. W związku z tym Komisja przeanalizowała odpowiedzi na kwestionariusze oraz przeprowadziła wizyty weryfikacyjne w siedzibach następujących producentów eksportujących w Indiach:

— Garg Inox, Bahadurgarh, Harijana,

— Macro Bars and Wires, Bombaj, Maharashtra,

— Nevatia Steel & Alloys, Bombaj, Maharashtra.

- (9) Oprócz powyższego potwierdza się motywy od 4 do 7 oraz 14 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

3. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

- (10) Jak wskazano w motywie 20 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody objęło okres od dnia 1 kwietnia 2011 r. do dnia 31 marca 2012 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 marca 2012 r. („okres badany”).

4. Dalsze postępowanie

- (11) Po ujawnieniu istotnych faktów i okoliczności, na podstawie których zdecydowano się nałożyć tymczasowe środki antydumpingowe („ujawnienie tymczasowych ustaleń”), kilka zainteresowanych stron, a mianowicie trzech objętych próbą producentów eksportujących, producent eksportujący, który wycofał swój wniosek o indywidualne badanie, skarżący oraz 11 użytkowników przedłożyło swoje uwagi. Stronom, które zgłosiły taki wniosek, zapewniono możliwość przesłuchania. Komisja kontynuowała poszukiwanie wszelkich informacji uznanych za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń. Wszystkie otrzymane uwagi rozpatrzono i w stosownych przypadkach uwzględniono.

- (12) Komisja poinformowała zainteresowane strony o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzano zalecić nałożenie ostatecznego cła antydumpingowego na przywóz niektórych drutów ze stali nierdzewnej pochodzących z kraju objętego postępowaniem i ostateczne pobranie kwot zabezpieczonych w postaci cła tymczasowego („ujawnienie ostatecznych ustaleń”). Stronom wyznaczono okres, w którym mogły przedstawić uwagi związane z ujawnieniem ostatecznych ustaleń. Wszystkie otrzymane uwagi rozpatrzono i w stosownych przypadkach uwzględniono.

- (13) W następstwie uwag otrzymanych po ujawnieniu ostatecznych ustaleń Komisja poinformowała zainteresowane strony o zmianach w ustaleniach dotyczących poziomu dumpingu stosowanego przez niektórych producentów eksportujących. Stronom wyznaczono okres, w którym mogły przedstawić uwagi dotyczące dodatkowego ujawnienia ustaleń. Wszystkie otrzymane uwagi rozpatrzono i w stosownych przypadkach uwzględniono. Jedna zainteresowana strona – skarżący – skrytykowała fakt, iż ustalenia dotyczące poziomu dumpingu stosowanego przez niektórych producentów eksportujących zostały zmienione na podstawie nowych danych i uwag otrzymanych po ujawnieniu tymczasowych ustaleń na ostatecznym etapie dochodzenia. Skarżący stwierdził ponadto, że jego prawa procesowe zostały naruszone.

- (14) Komisja uznała jednak, że należało uwzględnić uwagi otrzymane od zainteresowanych stron i w razie potrzeby zmienić ustalenia, jeżeli uwagi te były uzasadnione. W żadnym z tych przypadków nie wykorzystano nowych niezweryfikowanych danych w celu stwierdzenia dumpingu. Ponieważ zainteresowane strony były należycie i odpowiednio wcześniej informowane, a ostateczne terminy składania uwag były identyczne, dopełniono obowiązek respektowania praw procesowych stron.

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

- (15) Jak stwierdzono w motywie 21 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, produkt objęty postępowaniem zdefiniowano jako druty ze stali nierdzewnej zawierające:

— 2,5 % lub więcej masy niklu, inne niż drut zawierający 28 % lub więcej, ale nie więcej niż 31 % masy niklu i 20 % lub więcej, ale nie więcej niż 22 % masy chromu,

— mniej niż 2,5 % masy niklu, inne niż drut zawierający 13 % lub więcej, ale nie więcej niż 25 % masy chromu i 3,5 % lub więcej, ale nie więcej niż 6 % masy aluminium,

obecnie objęte kodami CN 7223 00 19 i 7223 00 99, pochodzące z kraju objętego postępowaniem.

- (16) Niektórzy użytkownicy wyrazili obawy odnośnie do wyraźnego braku rozróżnienia między różnymi rodzajami produktu objętego postępowaniem a produktem podobnym, ze względu na szeroki asortyment wszystkich rodzajów tego produktu. Szczególna obawa dotyczyła sposobu zapewnienia w toku dochodzenia obiektywnej porównywalności wszystkich rodzajów produktu. Podobnie jak w przypadku większości dochodzeń, definicja produktu objętego postępowaniem obejmuje szeroki wachlarz rodzajów produktów o takich samych lub podobnych podstawowych właściwościach fizycznych i chemicznych. Fakt, że właściwości te mogą się różnić w zależności od rodzaju produktu, może prowadzić do objęcia nim wielu jego rodzajów. Tak jest w przypadku niniejszego dochodzenia. Komisja wzięła pod uwagę różnice między rodzajami produktów i zapewniła rzetelne porównanie. Niepowtarzalny numer kontrolny produktu (PCN) został przydzielony do każdego rodzaju produktu wytwarzanego i sprzedawanego przez indyjskich producentów eksportujących oraz każdego produktu wytwarzanego i sprzedawanego przez przemysł unijny. Numer zależał od głównych właściwości produktu, w tym przypadku gatunku stali, wytrzymałości na rozciąganie, powłoki, powierzchni, średnicy oraz kształtu. Rodzaje drutów wywożonych do Unii porównano zatem na podstawie PCN z produktami wytwarzanymi i sprzedawanymi przez przemysł unijny, mającymi takie same lub podobne właściwości. Wszystkie te rodzaje drutów odpowiadają definicji produktu objętego postępowaniem i produktu podobnego określonej w zawiadomieniu o wszczęciu⁽¹⁾ i w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych.
- (17) Jedna ze stron ponownie podkreśliła, że tak zwane „wysoco techniczne” rodzaje produktu różnią się i nie są wymienne z innymi rodzajami produktu objętego postępowaniem. Z tego powodu należy je wykluczyć z zakresu definicji produktu. Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej⁽²⁾ przy określaniu, czy produkty są na tyle podobne, żeby mogły stanowić część tego samego produktu, należy przeprowadzić ocenę, czy mają one takie same właściwości techniczne i fizyczne, te same zastosowania podstawowe i taki sam stosunek jakości do ceny. W tej kwestii należy również ocenić wymiennosc tych produktów oraz konkurencję między nimi. W toku dochodzenia stwierdzono, że „wysoco techniczne” rodzaje produktu określonego przez stronę mają takie same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne jak pozostałe produkty objęte dochodzeniem. Są one wykonane ze stali nierdzewnej i są to druty, a ich proces produkcji jest podobny i wykorzystuje się w nim podobne maszyny, tak że producenci mogą zmieniać asortyment wytwarzanych odmian produktu, w zależności od popytu. Dlatego też, chociaż różne rodzaje drutów nie są bezpośrednio wymienne i bezpośrednio ze sobą nie konkurują, producenci konkurują ze sobą, ubiegając się o kontrakty obejmujące szeroką gamę drutów ze stali nierdzewnej. Ponadto tego rodzaju produkty są wytwarzane i sprzedawane zarówno przez przemysł unijny, jak i przez indyjskich producentów eksportujących stosujących podobną metodę produkcji. W związku z powyższym nie można przyjąć tego twierdzenia.
- (18) W odpowiedzi na ujawnienie ostatecznych ustaleń, jedna ze stron stwierdziła, że przeprowadzona przez Komisję analiza nie jest wystarczająca do określenia, czy tak zwane „wysoco techniczne” rodzaje produktów należy objąć dochodzeniem. Argument ten zostaje odrzucony. W toku dochodzenia ustalono, że wysoco techniczne rodzaje produktu wchodzą w zakres definicji produktu, jak stwierdzono w motywie 17. Strona błędnie twierdzi, że wszystkie kryteria, o których mowa w orzecznictwie, powinny być spełnione jednocześnie, co nie jest prawdą. Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej⁽³⁾ Komisja, definiując produkt, dysponuje szerokim zakresem uznania i musi oprzeć tę ocenę na zestawie kryteriów wypracowanych przez Trybunał. Często, jak ma to miejsce w niniejszej sprawie, niektóre kryteria mogą wskazywać jedno rozwiązanie, a pozostałe inne rozwiązanie. W takiej sytuacji Komisja musi przeprowadzić całościową ocenę, tak jak to miało miejsce w niniejszym przypadku. Zainteresowana strona niesłusznie założyła, że różne rodzaje produktu muszą posiadać wszystkie identyczne właściwości, aby być objęte taką samą definicją produktu.
- (19) Niektórzy użytkownicy twierdzili, że tak zwane druty ze stali nierdzewnej z „serii 200” należy wykluczyć z zakresu definicji produktu. W szczególności utrzymywali oni, że tego rodzaju produktów przemysł unijny prawie nie produkuje. Twierdzenie to jest jednak nieuzasadnione. Po pierwsze fakt, że pewien rodzaj produktu nie jest wytwarzany przez przemysł unijny, nie jest wystarczającym powodem do wyłączenia go z zakresu dochodzenia, jeżeli proces produkcji umożliwia producentom unijnym rozpoczęcie produkcji tego rodzaju produktu. Po drugie, jeśli chodzi o druty wysoco techniczne, stwierdzono, że te rodzaje produktu objętego postępowaniem mają takie same lub podobne właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne jak inne rodzaje produktu podobnego wytwarzane i sprzedawane przez przemysł unijny. W związku z powyższym nie można przyjąć tego twierdzenia.
- (20) Z drugiej strony twierdzą oni, że walcówka powinna zostać objęta definicją produktu objętego postępowaniem. Jednak mimo że walcówka jest surowcem używanym do produkcji produktu objętego postępowaniem, można ją również wykorzystać do produkcji innych produktów, takich jak elementy złączne i gwoździe. Z tego względu, w przeciwieństwie do produktu objętego dochodzeniem, nie stanowi ona gotowego produktu ze stali. W wyniku procesu formowania na zimno walcówka może zostać przetworzona między innymi na produkt objęty postępowaniem lub produkt podobny. Na tej podstawie walcówki nie można objąć zakresem definicji produktu w rozumieniu rozporządzenia podstawowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 240 z 10.8.2012, s. 6.

⁽²⁾ Zob. sprawa C-595/11, *Steinel Vertrieb GmbH v Hauptzollamt Bielefeld* (second chamber) z dnia 18 kwietnia 2013 r. Dotychczas nieopublikowana.

⁽³⁾ Zob. sprawa T-170/94, Rec. 1997, II-1383, w paragrafie 64.

- (21) Na podstawie powyższego niniejszym potwierdza się definicję produktu objętego postępowaniem i produktu podobnego zawartą w motywach od 21 do 24 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

C. DUMPING

1. Wprowadzenie

- (22) W trakcie wizyt weryfikacyjnych w siedzibie trzech objętych próbą indyjskich producentów eksportujących i w ramach analizy zgromadzonych informacji ustalono, że niektórych informacji przedłożonych przez wszystkich producentów nie można uznać za wiarygodne. Komisja kontynuowała swoje dochodzenie, analizując wszystkie informacje przedstawione w odpowiedzi na tymczasowe ustalenia oraz w trakcie dalszych przesłuchań.
- (23) Jak wskazano w motywie 26 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, w przypadku jednego producenta eksportującego Komisja ustaliła, że kosztów wykazanych w odpowiedzi na kwestionariusz nie można było uzgodnić z danymi zawartymi w wewnętrznym systemie księgowym przedsiębiorstwa. Przedsiębiorstwo twierdziło, że brak zgodności wynikał z błędów rejestracyjnych i tego, że do wyceny zapasów zastosowano inną metodę w wewnętrznym systemie księgowym i inną w przypadku danych opublikowanych w rocznym sprawozdaniu finansowym.
- (24) Jak wyjaśniono w motywie 28 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, mimo że dane zawarte w wewnętrznym systemie księgowym były spójne z poddanym audytowi sprawozdaniem finansowym na poziomie przedsiębiorstwa, nie było możliwe uzgodnienie danych wygenerowanych w ramach wewnętrznego systemu księgowego w odniesieniu do poszczególnych gatunków drutu i powiązanie ze sobą tabel kosztów specjalnie przygotowanych przez przedsiębiorstwo w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. W związku z tym zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego uznano, że do celów dochodzenia antydumpingowego należy wykorzystać informacje zawarte w wewnętrznym systemie księgowym.
- (25) Dlatego też Komisja tymczasowo dostosowała dane dotyczące kosztów przedstawione przez wspomnianego producenta eksportującego w odpowiedzi na kwestionariusz i oparła się przy tym na faktach dostępnych w wewnętrznym systemie księgowym.
- (26) Jak zauważono w motywie 27 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, producent eksportujący twierdził, że dane znajdujące się w wewnętrznym systemie księgowym nie są wiarygodne i nie należy stosować ich do celów dochodzenia. Przedsiębiorstwo zwróciło uwagę na kilka błędów i problemów pojęciowych dotyczących wykazanych wewnątrznie liczb, na których Komisja oparła swoje dostosowanie kosztów. Przedsiębiorstwo twierdziło, że

Komisja powinna oprzeć swoją analizę na kosztach zgłoszonych w odpowiedzi na kwestionariusz. Ponadto na późniejszym etapie, po nałożeniu środków tymczasowych, przedsiębiorstwo dostarczyło uzgodnienie wewnątrznie wykazanych kwot kosztów z danymi podanymi w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Na tej podstawie oraz po uwzględnieniu dowodów zebranych podczas wizyty na miejscu niektóre koszty produkcji pierwotnie zgłoszone przez to przedsiębiorstwo w odpowiedzi na kwestionariusz mogły zostać przyjęte.

- (27) Jednakże na podstawie dostępnych dowodów alokacja niektórych kosztów, np. kosztów ogólnych i kosztów finansowych zgłoszonych przez przedsiębiorstwo w odpowiedzi na kwestionariusz, nie mogła zostać uznana za wiarygodną do celów dochodzenia. Komisja uznała, że ta alokacja kosztów powinna, zgodnie z art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, opierać się na łącznym obrocie tego przedsiębiorstwa i kosztach sprzedanych towarów. Na podstawie powyższych informacji można było zaakceptować większość kosztów zgłoszonych w odpowiedzi na kwestionariusz, a na ostatecznym etapie dochodzenia przedsiębiorstwo zgodziło się z rozdziałem obrotu. Poziom marginesu dumpingu zmniejszył się po dostosowaniu kosztów pakowania i niektórych kosztów ogólnych. Uznaje się zatem, że art. 18 rozporządzenia podstawowego nie powinien mieć już zastosowania do ustalenia marginesu dumpingu tego producenta eksportującego.
- (28) Zgodnie z motywem 30 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, w przypadku drugiego producenta eksportującego Komisja ustaliła, że zakupy i zużycie surowców zgłoszone Komisji w odpowiedzi na kwestionariusz nie wynikały z danych znajdujących się w systemie zarządzania zapasami, jaki stosuje producent. W szczególności okazało się, że zastosowany podział na gatunki stali różni się w tych dwóch źródłach. Komisja ustaliła, że gatunek stali jest kluczowym czynnikiem przy ustalaniu kosztów produktu końcowego oraz że niewiarygodne informacje dotyczące gatunku stali mogłyby poważnie zakłócić obliczenia kosztów i cen sprzedaży poszczególnych typów produktów i w związku z tym wprowadzać w błąd. Komisja wielokrotnie informowała producenta eksportującego o tych istotnych okolicznościach.
- (29) Jak określono w motywie 31 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, producent eksportujący twierdził jednak, że pliki komputerowe zawierające dane o zakupach surowców zgromadzone przez Komisję podczas wizyty weryfikacyjnej były niekompletne, ponieważ dodatkowych zakupów surowców dokonały pozostałe jednostki przedsiębiorstwa, ale zakupów tych nie zgłoszono i nie uwzględniono w plikach komputerowych zgromadzonych podczas wizyty weryfikacyjnej i zbadanych przez Komisję. Producent eksportujący twierdził też, że zaobserwowane rozbieżności w ilościach poszczególnych gatunków stali wynikały z faktu, iż niektóre gatunki stali częściowo się ze sobą pokrywają i nie jest możliwe śledzenie niektórych etapów procesu produkcji na poziomie poszczególnych gatunków stali.

- (30) W motywie 32 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych Komisja zauważyła jednak, że powyższe twierdzenia przedstawione przez przedsiębiorstwo w odniesieniu do dodatkowych zakupów surowca nie zostały poparte wystarczającymi dowodami, a w każdym razie nie były wystarczające, aby wyjaśnić zaobserwowane rozbieżności na poziomie poszczególnych gatunków stali. Komisja zauważyła również, że przedsiębiorstwo utrzymywało, iż dokładne przesłедzenie informacji o poszczególnych gatunkach stali nie było możliwe na wszystkich etapach procesu produkcji. To twierdzenie również podważyło wiarygodność całego systemu sprawozdawczości odnoszącego się do gatunków stali. Przedstawione informacje dotyczące gatunków stali zostały zatem tymczasowo uznane za wprowadzające w błąd.
- (31) W motywie 33 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych Komisja uznała, że zgłoszony podział surowców na gatunki stali nie był wiarygodny i należy go tymczasowo pominąć oraz że ustalenia należy oprzeć na dostępnych faktach na podstawie art. 18 rozporządzenia podstawowego. Z powodu ogólnie niewiarygodnego systemu sprawozdawczości nie można było dokonać ustaleń na podstawie któregośkolwiek ze zgłoszonych gatunków stali. W związku z tym przy obliczeniu całkowitego marginesu dumpingu w odniesieniu do wszystkich produktów zastosowano całkowite zużycie wszystkich surowców w ujęciu całościowym, nie uwzględniając podziału na gatunki stali.
- (32) Po opublikowaniu tymczasowych ustaleń przedsiębiorstwo ogólnie zakwestionowało to tymczasowe stanowisko, lecz nadal nie było w stanie przedstawić odpowiednika jeden do jednego na poziomie PCN. Jednak na późniejszym etapie dochodzenia przedsiębiorstwo przedstawiło dane o wystarczającym stopniu zgodności, przy czym surowiec został podzielony na główne serie gatunków stali nierdzewnej określone na podstawie składu chemicznego (serie 200, 300 i 400 zgodnie z klasyfikacją AISI). Przedsiębiorstwo przedstawiło również alternatywny sposób podziału surowca na grupy, w którym zastosowanie podstawowe zostało uwzględnione jako dodatkowy czynnik klasyfikujący. Ponieważ jednak zastosowanie podstawowe nie może zostać zweryfikowane, Komisja ponownie obliczyła margines dumpingu na podstawie podziału gatunków stali w oparciu o skład chemiczny wskazany w seriach gatunków stali (serie 200, 300 i 400 zgodnie z klasyfikacją AISI). Serie gatunków stali są powszechnie stosowanym, obiektywnym i możliwym do sprawdzenia kryterium, podczas gdy w przypadku tego przedsiębiorstwa zastosowanie PCN nie pozwala uzyskać pełnego uzgodnienia i dlatego nie mogłoby zagwarantować dokonania obiektywnego porównania na podstawie wiarygodnych danych w rozumieniu rozporządzenia podstawowego.
- (33) Ponieważ dodatkowe informacje przedstawione przez to przedsiębiorstwo nie pozwalały jednak na uzgodnienie danych na wystarczającym poziomie szczegółowości wymaganym na potrzeby prowadzonego dochodzenia, podtrzymany zostaje wstępny wniosek, że systemy kontroli przedsiębiorstwa nie były wystarczająco wiarygodne, i zastosowany zostaje art. 18 rozporządzenia podstawowego w celu ostatecznego ustalenia kosztów produkcji i obliczenia marginesu dumpingu, który w związku z tym opiera się na podejściu, o którym mowa w poprzednim motywie.
- (34) Jak wskazano w motywie 34 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, w przypadku trzeciego producenta eksportującego Komisja ustaliła podczas wizyty weryfikacyjnej, że przepływy surowców zgłoszone w odpowiedzi na kwestionariusz nie były spójne z danymi znajdującymi się w systemie księgowym producenta. Okazało się, że podział na gatunki stali różni się w tych dwóch źródłach.
- (35) Jak wskazano w motywie 35 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, producent eksportujący, chociaż przyznawał się do pewnych błędów w odpowiedzi na kwestionariusz, twierdził, że różnice w ogólnych ilościach surowców można uzgodnić, biorąc pod uwagę zmiany w zapasach. Przedsiębiorstwo twierdziło jednak również, że częściowe pokrywanie się gatunków stali uniemożliwia dokładne uzgodnienie ilości w odniesieniu do każdego poszczególnego gatunku stali. W swych uwagach zgłoszonych po tymczasowych ustaleniach twierdziło również, że czasami gatunek stali wskazany na fakturze sprzedaży nie odpowiadał faktycznemu gatunkowi stali będącej przedmiotem wywozu. Ponadto przedsiębiorstwo argumentowało, że w branży stali nierdzewnej gatunki stali nie były używane w ścisły sposób oraz że istniały różnice między opublikowanym składem chemicznym gatunku stali a faktycznym produktem. Przedsiębiorstwo utrzymywało, że jeśli powyższe wyjaśnienia zostałyby wzięte pod uwagę, niespójności wykryte przez Komisję dotyczyłyby jedynie nieznacznej części jego wywożonych towarów.
- (36) Komisja uznała, że sporadyczne nieścisłości nie mogą stanowić wyjaśnienia dla rozmiaru wykrytych rozbieżności. Wręcz przeciwnie, przedstawione argumenty przyczyniły się do osłabienia ogólnej wiarygodności systemu sprawozdawczości przedsiębiorstwa w odniesieniu do gatunków stali, zwłaszcza dlatego, że gatunki stali mają decydujące znaczenie dla określenia kosztu produktu końcowego.
- (37) Jednakże na późniejszym etapie dochodzenia przedsiębiorstwo twierdziło, że jeśli Komisja nie zaakceptowała pierwotnie zgłoszonych danych na temat gatunków stali, możliwe byłoby uzyskanie bardziej dokładnych wyników, gdyby Komisja, zamiast połączenia wszystkich PCN, jak miało to miejsce na wstępnym etapie dochodzenia, ujęła w grupy tylko te konkretne gatunki stali, między którymi rozbieżności zostały zidentyfikowane, lub gdyby ujęła w grupy gatunki stali określone w oparciu o skład chemiczny wskazany w seriach gatunków stali (serie 200, 300 i 400 zgodnie z klasyfikacją AISI). Poza tym przedsiębiorstwo zaproponowało jeszcze inny sposób dalszego podziału na mniejsze podgrupy gatunków stali z serii 300.

- (38) Aby zastosować tę samą metodę opisaną w motywie 30, Komisja ponownie obliczyła margines dumpingu na podstawie grup stali nierdzewnej określonych w oparciu o skład chemiczny wskazany w seriach gatunków stali (serie 200, 300 i 400 zgodnie z klasyfikacją AISI). Serie gatunków stali są powszechnie stosowanym, obiektywnym i możliwym do sprawdzenia kryterium, podczas gdy w przypadku tego przedsiębiorstwa zastosowanie PCN nie pozwala uzyskać pełnego uzgodnienia i dlatego nie mogłoby zagwarantować dokonania obiektywnego porównania na podstawie wiarygodnych danych w rozumieniu rozporządzenia podstawowego.
- (39) Ponieważ dodatkowe informacje przedstawione przez to przedsiębiorstwo nie pozwalały jednak na uzgodnienie danych na wystarczającym poziomie szczegółowości wymaganym na potrzeby prowadzonego dochodzenia, podtrzymany zostaje wstępny wniosek, że systemy kontroli przedsiębiorstwa nie były wystarczająco wiarygodne i zastosowany zostaje art. 18 rozporządzenia podstawowego w celu ostatecznego ustalenia kosztów produkcji i obliczenia marginesu dumpingu, który w związku z tym opiera się na podejściu, o którym mowa w poprzednim motywie.
- (40) Skarżący twierdził, że ujęcie produktu objętego postępowaniem w grupy gatunków stali uniemożliwiło Komisji dokonanie prawidłowego badania rentowności w celu określenia wartości normalnej na poziomie PCN.
- (41) Komisja przeprowadza swoją analizę na poziomie, który jest spójny z wewnętrznymi systemami księgowymi producentów eksportujących i producentów unijnych, co pozwala na uzasadnienie zgłoszonych danych liczbowych. Argumentacja ta została zatem odrzucona.
- (42) Wobec braku innych uwag, motywy 37 i 38 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają potwierdzone.
- 2. Wartość normalna**
- (43) W przypadku jednego producenta eksportującego, w odniesieniu do którego zastosowanie ma art. 18 rozporządzenia podstawowego, po ponownej ocenie jego kosztów produkcji zweryfikowano określenie wartości normalnej. Na ostatecznym etapie dochodzenia koszty produkcji ustalono w oparciu o zgłoszone koszty produkcji, do których dodano koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne, w tym również koszty finansowania, przy użyciu metody alokacji kosztów zgodnie z art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (44) W przypadku trzech nowo objętych próbą producentów eksportujących oraz producenta eksportującego, któremu przyznano możliwość indywidualnego badania, wielkość sprzedaży na rynku krajowym uznano za ogólnie reprezentatywną, ponieważ stanowiła co najmniej 5 % całkowitej wielkości sprzedaży eksportowej do Unii produktu objętego postępowaniem. Takie samo badanie reprezentatywności zostało przeprowadzone zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego również w odniesieniu do każdego typu produktu sprzedawanego na rynku krajowym przez nowo objętych próbą producentów i porównywalnego z typami produktów sprzedawanymi na wywóz do Unii.
- (45) Poprzez ustalenie proporcji sprzedaży z zyskiem na rzecz niezależnych klientów na rynku krajowym w OD, Komisja dokładniej zbadała, czy sprzedaż krajowa każdego z nowo objętych próbą producentów eksportujących, a także producenta eksportującego, któremu przyznano możliwość indywidualnego badania, mogła zostać uznana za dokonywaną w ramach zwykłego obrotu handlowego zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (46) W przypadku jednego z nowo objętych próbą producentów eksportujących za niewystarczającą uznano alokację kosztów przedłożoną na początku przez to przedsiębiorstwo, ponieważ nie uwzględniono w niej grubości drutu, która stanowi znaczący czynnik kosztotwórczy. W porozumieniu z przedsiębiorstwem dostosowana została metoda alokacji kosztów.
- (47) W przypadku drugiego nowo objętego próbą producenta eksportującego skorygowany został błąd pisarski w określeniu marginesu dumpingu. Ponadto producent zwrócił się do Komisji o dokonanie dodatkowych dostosowań w badaniu rentowności i korekcie cen. Wnioski te nie zostały uznane za uzasadnione.
- (48) W przypadku producenta eksportującego, wobec którego zastosowano indywidualne badanie, skorygowany został błąd pisarski w obliczeniach. Ten sam producent eksportujący przedstawił dalsze uwagi dotyczące ustalenia przez Komisję poziomu sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz kosztów transportu krajowego i zażądał dostosowania ze względu na różnice fizyczne produktu objętego postępowaniem między rynkiem krajowym a rynkami eksportowymi. Te wnioski zostały odrzucone, gdyż obliczenia opierały się na danych dotyczących kosztów przedłożonych przez przedsiębiorstwo, które poddano kontroli podczas wizyty weryfikacyjnej, i ponieważ roszczenie dotyczące różnic fizycznych nie zostało poparte żadnymi dowodami.
- (49) W związku z powyższym, metodologia stosowana przy określeniu wartości normalnej, opisana w motywach od 39 do 48 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, zostaje potwierdzona; została ona zastosowana przypadku trzech nowo objętych próbą producentów eksportujących i producenta eksportującego, któremu przyznano indywidualne badanie.

3. Cena eksportowa

- (50) W odniesieniu do jednego producenta eksportującego, na jego wniosek poprawionych zostało kilka błędów pisarskich dotyczących sporadycznego użycia niewłaściwego kursu wymiany i dodania przez pomyłkę do obliczanego dumpingu niektóre wewnętrzgrupowej sprzedaży.
- (51) W przypadku drugiego producenta eksportującego przy obliczaniu dumpingu uwzględniono sprzedaż za pośrednictwem powiązanego przedsiębiorstwa w Unii.
- (52) Jeden z nowo objętych próbą producentów eksportujących twierdził, że korzyści, jakie otrzymał w ramach programów subsydiowania DEPB i DDS, powinny zostać dodane do cen eksportowych.
- (53) Inny nowo objęty próbą producent eksportujący zgłosił korzyści uzyskane w ramach programu subsydiowania DDS jako ujemne korekty cen, które sztucznie podwyższają ceny eksportowe.
- (54) Komisja przeanalizowała zachowania cenowe obu przedsiębiorstw na rynku unijnym, a jej ostateczne ustalenia wynikały z zastosowania art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego, zatem nie wymagają dalszego dostosowania. W związku z tym wniosek pierwszego wymienionego przedsiębiorstwa został odrzucony, a korekta zgłoszona przez drugie wymienione przedsiębiorstwo nie została uwzględniona.
- (55) Jeden z nowo objętych próbą producentów eksportujących twierdził, że jego ceny eksportowe powinny zostać skorygowane w górę w celu dostosowania ich do cen stosowanych przez niego na rynku krajowym, ponieważ sprzedaż na rynku krajowym była dokonywana pod własną marką, co pozwalało na zastosowanie wyższych cen. Przedsiębiorstwo nie mogło jednak udowodnić, że faktury przedłożone w związku z tym argumentem rzeczywiście dotyczyły sprzedaży pod marką własną, dlatego argument ten został odrzucony.
- (56) Wobec braku innych uwag, motywy od 50 do 52 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają potwierdzone.

4. Porównanie

- (57) Jeden producent eksportujący twierdził, że ponieważ w celu określenia jego kosztów produkcji połączono wszystkie PCN, w ten sam sposób powinny zostać potraktowane ceny eksportowe, i że do porównania z wartością normalną należało użyć jednej ceny eksportowej.
- (58) Komisja w trakcie dochodzenia dążyła do uzyskania danych dotyczących kosztów i cen eksportowych na podstawie PCN, nie uzyskała od przedsiębiorstwa objętego postępowaniem niezbędnych uzgodnień, które

pozwołyby zidentyfikować wiarygodne koszty produkcji na podstawie PCN. W toku dochodzenia nie stwierdzono jednak niedociągnięć, jeśli chodzi o poziomy cen wywozu zgłoszone według PCN, w związku z czym zastosowanie art. 18 rozporządzenia podstawowego do ustalenia rzeczywistych cen eksportowych nie byłoby właściwe. Ponieważ Komisja nie uważa za stosowne obniżenie poziomu szczegółowości zgłoszonych cen, jeśli weźmie się pod uwagę zasady prowadzenia dochodzenia, jakie są niezbędne w celu dokonania uczciwego porównania, wniosek ten został odrzucony.

- (59) Wobec braku innych uwag, motywy od 53 do 55 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają potwierdzone.

5. Margines dumpingu

- (60) Zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego w przypadku każdego objętego próbą przedsiębiorstwa średnią ważoną wartość normalną określoną w odniesieniu do produktu podobnego porównano ze średnią ważoną ceną eksportową produktu objętego postępowaniem.
- (61) Zgodnie z art. 9 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, z powodu zastosowania art. 18 rozporządzenia podstawowego do dwóch spośród trzech producentów eksportujących włączonych na początku do próby margines dumpingu współpracujących producentów eksportujących niewłączonych do próby ustalono na podstawie średniego marginesu dumpingu pierwotnie objętego próbą producenta eksportującego, do którego art. 18 rozporządzenia podstawowego nie jest już stosowany, oraz dwóch nowo objętych próbą przedsiębiorstw, których marginesy dumpingu nie są na poziomie minimalnym. Obliczony na tej podstawie margines dumpingu dla przedsiębiorstw współpracujących niewłączonych do próby kształtował się na poziomie 8,4 %.
- (62) W odniesieniu do wszystkich pozostałych producentów eksportujących w kraju objętym postępowaniem Komisja najpierw ustaliła poziom współpracy. W tym celu dokonano porównania między całkowitymi ilościami wywożonych produktów wskazanymi w odpowiedziach udzielonych przez producentów objętych próbą i całkowitą wielkością przywozu z kraju objętego postępowaniem określoną na podstawie statystyk Eurostatu dotyczących przywozu. Ponieważ poziom współpracy był wysoki, rezydualny margines dumpingu określono na poziomie najwyższego marginesu dumpingu ustalonego w odniesieniu do producentów objętych próbą. Na tej podstawie ogólnokrajowy poziom dumpingu określono na poziomie 16,2 %.
- (63) Na tej podstawie średnie ważone marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu
GARG Inox	11,8 %
KEI Industries	7,7 %
Macro Bars and Wires	0,0 %
Nevatia Steel & Alloys	4,1 %
Raajratna Metal Industries	16,2 %
Grupa Venus	11,6 %
Viraj Profiles	6,8 %
Współpracujące przedsiębiorstwa nieobjęte próbą	8,4 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	16,2 %

D. PRZEMYSŁ UNIJNY

1. Przemysł unijny

- (64) Niektórzy użytkownicy zakwestionowali liczbę unijnych producentów z motywu 63 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Twierdzili oni, że liczbę producentów oceniono błędnie i w rzeczywistości na rynku unijnym obecnych było mniej producentów.
- (65) Komisja zwraca uwagę na fakt, że powyższy argument nie został poparty żadnymi dowodami. Komisja sprawdziła liczbę producentów unijnych podaną w skardze, kiedy badała sytuację i w trakcie dochodzenia. Komisja skontaktowała się w związku z tym ze wszystkimi 27 znanymi producentami unijnymi. Dochodzenie potwierdziło, że 27 producentów unijnych wytwarzało produkt podobny w Unii w OD. Wobec tego przedstawione zastrzeżenie zostaje odrzucone, a motyw 63 rozporządzenia tymczasowego zostaje potwierdzony.

2. Produkcja unijna i wyrównoważająca kontrola unijnych producentów

- (66) Wobec braku uwag, motywy od 64 do 67 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają potwierdzone.

E. SZKODA

1. Konsumpcja w Unii

- (67) Niektórzy użytkownicy twierdzili, że analizy szkód nie powinny uwzględniać danych dotyczących roku 2009, ponieważ kryzys finansowy, który pojawił się w tym roku, zakłócił w szczególności konsumpcję w Unii.

Jednakże nawet jeśli rok 2009 zostałby wyłączony z analizy, konsumpcja wciąż wykazywałaby tendencję wzrostową (+ 5 %), co jest wskaźnikiem polepszającej się sytuacji na rynku. Ponadto w motywie 68 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych uwzględniono negatywne skutki kryzysów finansowych. Wobec braku innych uwag, motyw 68 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostaje potwierdzony.

2. Przywóz do Unii z państw, których dotyczy postępowanie

- (68) Margines dumpingu ustalony dla producenta eksportującego Macro Bars and Wires jest poniżej progu *de minimis* przewidzianego w art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Dlatego uznano, że wspomniany producent eksportujący w okresie objętym dochodzeniem nie dokonywał przywozu po cenach dumpingowych w rozumieniu art. 1 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. W związku z tym jego wielkość przywozu została wyłączona z wielkości ustalonego tymczasowo przywozu po cenach dumpingowych z kraju objętego postępowaniem. Jeden producent eksportujący, a mianowicie Grupa Venus, twierdził, że niektóre transakcje zostały pomyłkowo policzone podwójnie. Komisja zaakceptowała zastrzeżenie producenta eksportującego i dostosowała całkowitą wielkość przywozu produktów po cenach dumpingowych, odliczając te transakcje.
- (69) Wielkość, udział w rynku i średnia cena subsydiowanego przywozu zostały odpowiednio zweryfikowane.
- (70) Wielkość przywozu dumpingowego i jego udział w rynku

	2009	2010	2011	OD
Wielkość	15 826	27 291	34 494	33 252
Indeks (2009 = 100)	100	172	218	210
Udział w rynku	12,0 %	14,6 %	17,6 %	16,9 %
Indeks (2009 = 100)	100	121	146	140

Źródło: Eurostat i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (71) W OD Macro Bars and Wires eksportowało ograniczone ilości produktu objętego postępowaniem, a wspomniane wyżej transakcje Grupy Venus również obejmowały niewielkie ilości. W związku z tym odliczenie tych ilości przywozu od całkowitej ilości przywozu z kraju objętego postępowaniem produktów po cenach dumpingowych nie powoduje zmian tendencji opisanych w motywach 69 i 71 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Potwierdza się zatem te motywy rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

- (72) Średnia cena w przywozie produktów po cenach dumpingowych:

	2009	2010	2011	OD
Średnia cena	2 380	2 811	3 259	3 207
Indeks (2009 = 100)	100	118	137	135

Źródło: Eurostat i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (73) Dostosowanie wielkości przywozu po cenach dumpingowych nie spowodowało żadnej znaczącej zmiany średnich cen przywozu po cenach dumpingowych z Indii ani zmiany obliczeń marginesu zaniżania cen. Średni ważony margines podcięcia cenowego wynosi 15 %, co potwierdza ustalenia zawarte w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych.

- (74) Indyjski producent eksportujący twierdził, że unijne ceny sprzedaży wydawały się bardzo nieprzekonujące i prawdopodobnie były wypaczone. Należy jednak podkreślić, że ceny stosowane przy obliczaniu podcięcia cenowego wynikały z informacji zebranych i zweryfikowanych podczas dochodzeń na miejscu w siedzibach producentów unijnych objętych próbą.

- (75) Wnioski wyciągnięte na podstawie ustaleń opisanych w motywach od 75 do 77 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

3. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

- (76) Niektóre ze stron twierdziły, że wyniki uzyskane przez przemysł unijny należy uznać za wystarczająco pozytywne w kontekście światowego kryzysu gospodarczego i że z wyjątkiem wskaźnika szkody, którym jest udział w rynku, wszystkie inne wskaźniki nie wskazują na istnienie szkody.

- (77) Jedna ze stron twierdziła, że średnia cena sprzedaży przemysłu unijnego wzrosła o około 34 %, zdecydowanie więcej niż koszty produkcji, które wzrosły w tym samym okresie o 13 %. W tej kwestii należy zauważyć, że na początku badanego okresu, a mianowicie w 2009 r., przemysł unijny sprzedawał swoje wyroby poniżej kosztów produkcji i dopiero począwszy od 2011 r. udało mu się sprzedawać je powyżej kosztów produkcji.

- (78) Dochodzenie wykazało, że chociaż pewne wskaźniki szkody, takie jak wielkość produkcji i moce produkcyjne wykazywały tendencje wzrostowe lub, tak jak w przypadku zatrudnienia, pozostawały na tym samym poziomie, szereg wskaźników dotyczących sytuacji finansowej

przemysłu unijnego, a mianowicie rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji nie wykazywały zadowalających tendencji w badanym okresie. Podczas gdy w 2010 r. wskaźnik dotyczący inwestycji poprawił się, to w roku 2011 i w OD spadł poniżej poziomu z 2009 r. Chociaż prawdą jest, że wskaźnik zwrotu z inwestycji rósł w okresie od 2009 r. do 2011 r., osiągając 6,7 %, to w OD ponownie spadł do 0,8 %. Podobnie wskaźniki związane z rentownością oraz przepływami pieniężnymi uległy poprawie do 2011 r., natomiast w OD znowu się pogorszyły. Można zatem stwierdzić, że sytuacja przemysłu unijnego po 2009 r. zaczęła się poprawiać, ale jego ożywienie hamował później przywóz produktów po cenach dumpingowych z kraju objętego postępowaniem.

- (79) Na wniosek jednej z zainteresowanych stron potwierdza się, że poziom zapasów określony w motywie 100 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych dotyczył działalności objętych próbą przedsiębiorstw unijnych.

- (80) Przemysł unijny argumentował, że docelowa marża zysku ustalona tymczasowo na 5 % jest zbyt niska. Strona nie uzasadniła jednak odpowiednio swoich twierdzeń. W motywie 95 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych wyjaśniono powody ustalenia takiej marży zysku i w toku dochodzenia nie ujawniono innych powodów jej zmiany. Zatem docelowa marża zysku ustalona na 5 % zostaje utrzymana w celu dokonania ostatecznych ustaleń.

- (81) Jeden producent eksportujący twierdził, że trudności przemysłu unijnego spowodowane są głównie problemami strukturalnymi i że w związku z tym docelowa marża zysku w wysokości 5 % jest nierealistyczna.

- (82) Należy przypomnieć, że zgodnie z orzecznictwem ⁽¹⁾ instytucje powinny wyznaczyć marżę zysku, jakiej przemysł unijny mógłby racjonalnie oczekiwać w normalnych warunkach konkurencji, w przypadku braku przywozu towarów po cenach dumpingowych. W 2007 r. marża zysku wynosiła 3,7 %, a od 2008 r. z powodu kryzysu finansowego i gospodarczego była ona ujemna. Skarżący argumentował, co potwierdziło dochodzenie, że przywóz towarów po cenach dumpingowych zaczął docierać na rynek unijny w 2007 r., kiedy to wielkość przywozu wzrosła z 17 727 ton w 2006 r. do 24 811 ton. W związku z tym nie było możliwe ustalenie docelowej marży zysku na podstawie zysku, jakiego producenci unijni produktu podobnego mogliby racjonalnie oczekiwać. W świetle powyższego, jak wyjaśniono w motywie 95 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, Komisja uznała za stosowne wykorzystanie marży zysku w wysokości 5 % w oparciu o rzeczywiste zyski odnotowane w innych sektorach przemysłu stalowego, które nie ucierpiały w wyniku przywozu towarów po cenach dumpingowych lub subsydiowanych, oraz tak jak to zrobiono

⁽¹⁾ Sprawa T-210/95, Rec. 1999, II-3291, pkt 60.

w trakcie innych niedawnych postępowań dotyczących podobnego produktu w tym samym sektorze (¹). Ponadto należy zauważyć, że marża zysku wynosząca 3,7 % w 2007 r. uważana jest w każdym przypadku za zbyt niską w związku z obecnością i nasileniem się przywozu po cenach dumpingowych. Zatem docelowa marża zysku ustalona na 5 % zostaje utrzymana w celu dokonania ostatecznych ustaleń.

4. Wnioski dotyczące szkody

- (83) W związku z powyższym Komisja stwierdza, że przemysł unijny poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Wobec braku innych uwag, motywy od 78 do 105 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają potwierdzone.

F. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

1. Skutki przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (84) Jeden producent eksportujący stwierdził, że rozporządzenie w sprawie cel tymczasowych pomija fakt, że od 2009 r. przemysł unijny może korzystać ze wzrostu konsumpcji, a Komisja nie może twierdzić, że przemysł unijny będzie mógł w nieskończoność utrzymywać swój udział w rynku.
- (85) Odpowiadając na te argumenty, należy zauważyć, że w toku dochodzenia ustalono, iż udział w rynku przywozu towarów po cenach dumpingowych Indii rósł w szybszym tempie niż konsumpcja na rynku unijnym. Wielkość przywozu towarów po cenach dumpingowych z Indii wzrosła o 110 %, podczas gdy wzrost konsumpcji wyniósł w tym samym okresie 50 %. Co więcej, dochodzenie wykazało także, że w tym samym okresie średnia cena produktu przywożonego z Indii kształtowała się zawsze na poziomie poniżej średniej ceny przemysłu unijnego, podcinając w OD o 15 % średnią cenę przemysłu unijnego. W wyniku tego, podczas gdy przemysł unijny faktycznie w pewnym stopniu korzystał ze

wzrostu konsumpcji i mógł także zwiększyć o 40 % wielkość sprzedaży, nie mógł utrzymać swojego udziału w rynku, jakiego można by oczekiwać w coraz lepszych warunkach rynkowych i uwzględniając wolne moce produkcyjne przemysłu unijnego.

2. Wpływ innych czynników

2.1. Przywóz po cenach niedumpingowych

- (86) W badanym okresie wielkość przywozu po cenach niedumpingowych oraz jego ceny kształtowały się podobnie do wielkości i cen przywozu po cenach dumpingowych. Ponadto ceny przywożonych towarów dumpingowych były zasadniczo na tym samym poziomie co przywożonych towarów niedumpingowych, z tym że średnie ceny importowe przywozów niedumpingowych były niższe o 0,4 %. Ponadto wielkość przywozu po cenach niedumpingowych jest mniejsza niż 6 % całkowitego przywozu z kraju objętego postępowaniem i stanowi niewiele ponad 1 % udziału w rynku. Z tego względu Komisja uznaje, że szkoda spowodowana przywozem po cenach niedumpingowych z kraju objętego postępowaniem nie narusza związku przyczynowego między przywozem po cenach dumpingowych z kraju objętego postępowaniem a istotną szkodą, jaką poniósł przemysł unijny w OD.

2.2. Przywóz z państw trzecich

- (87) Dwóch z indyjskich producentów eksportujących oraz rząd Indii ponownie stwierdzili, że przywóz drutów ze stali nierdzewnej pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („Chiny”) należało włączyć do dochodzenia i że wpływ, jaki ma przywóz z Chin na rynek unijny oraz na przemysł unijny, jest niedoszacowany.
- (88) Jak wspomniano w motywie 115 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, od początkowego etapu postępowania nie przedstawiono dowodów dumpingu wyrządzającego szkodę przemysłowi unijnemu, które mogłoby być uzasadnieniem dla wszczęcia postępowania antydumpingowego wobec przywozu z Chin. Twierdzenie, że Chiny należało objąć zakresem dochodzenia, jest zatem nieuzasadnione i należy je odrzucić.
- (89) Jednakże w badanym okresie przywóz z Chin wykazywał tendencję rosnącą i w OD jego udział w rynku wyniósł 8,3 %, jak stwierdzono w motywie 113 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Ponadto ceny przywozu z Chin były niższe od cen przemysłu unijnego i cen indyjskich producentów eksportujących na rynku unijnym. Zatem w dalszym ciągu badano, czy przywóz

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 383/2009 z dnia 5 maja 2009 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych drutów i skrętek ze stali niestopowej do wyrobu kabli sprężających i strun sprężających (druty i skrętki PSC) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, (Dz.U. L 118 z 13.5.2009, s. 1); rozporządzenie Komisji (UE) nr 1071/2012 z dnia 14 listopada 2012 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz gwintowanych łączników rur lub przewodów rurowych, odlewanych z żeliwa ciągliwego, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 318 z 15.11.2012, s. 10); rozporządzenie Komisji (UE) nr 845/2012 z dnia 18 września 2012 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych powlekanych organicznie produktów ze stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 252 z 19.9.2012, s. 33).

z Chińskiej Republiki Ludowej mógł się przyczynić do szkody poniesionej przez przemysł unijny i zerwania związku przyczynowego między tą szkodą a przywozem towarów po cenach dumpingowych z Indii.

(90) Informacje dostępne na tymczasowym etapie sugerowały, że asortyment produktów sprowadzanych z Chin jest odmienny i że zakres obecności chińskich produktów jest odmienny w porównaniu z produktami sprzedawanymi przez przemysł unijny lub nawet produktami pochodzącymi z Indii sprzedawanymi na rynku unijnym.

(91) Po opublikowaniu tymczasowego środka Komisja otrzymała szereg skarg zwracających uwagę na fakt, że przywóz z Chin po niskich cenach w OD doprowadził do zerwania związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych z Indii a istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny.

(92) Analiza przeprowadzona na podstawie statystyk przywozu w odniesieniu do dwóch kodów CN objętych dochodzeniem wykazała, że 29 % chińskiego przywozu dokonano w dolnym segmencie rynku (objętym kodem CN 7223 00 99). Wyjaśnia to po części, dlaczego chińskie ceny są średnio niższe od cen przemysłu unijnego i cen indyjskich producentów eksportujących. Statystyki dotyczące kodu CN 7223 00 99 wykazały również, że klienci chińskich producentów skupieni są w Zjednoczonym Królestwie, w którym przemysł unijny w zasadzie nie jest obecny.

Średnia cena (EUR/MT)	2009	2010	2011	OD
72 230 019	2 974	3 286	3 436	2 995
72 230 099	765	1 458	1 472	1 320

Źródło: Dane Eurostatu.

(93) W odniesieniu do kodu CN 7223 00 19 analizy przeprowadzone na podstawie numeru kontrolnego produktu wykazały, że zarówno producenci unijni, jak i indyjscy konkurują głównie w górnym segmencie rynku, na którym ceny mogą być nawet do czterech razy wyższe niż ceny w dolnym segmencie rynku w obrębie tego samego kodu CN⁽¹⁾. Zasadniczo różnicowanie cen wiąże się z rodzajem produktu i zawartością niklu.

⁽¹⁾ Jednakże należy zauważyć, że zarówno przemysł unijny, jak i indyjscy producenci eksportujący są również obecni w dolnym segmencie rynku, chociaż w mniejszym stopniu.

(94) Jeśli chodzi o poziom cen przywozu z Chińskiej Republiki Ludowej, należy podkreślić, że począwszy od 2009 r. do OD, średnia cena chińskiego przywozu była wyższa od średniej ceny przywozu po cenach dumpingowych produktu objętego postępowaniem z Indii, co pokazuje poniższa tabela, w której podana jest średnia cena wywozu towarów po cenach dumpingowych z Chin objętych kodem CN 7223 00 19.

Średnia cena (EUR/MT)	2009	2010	2011	OD	IP + 1
72 230 019	2 974	3 286	3 436	2 995	3 093

Źródło: Dane Eurostatu.

(95) W OD średnia cena chińskiego przywozu spadła po raz pierwszy poniżej ceny przywozu towarów po cenach dumpingowych z Indii. Jednakże spadek ten był tymczasowy, ponieważ chińskie ceny w roku następującym po OD wzrosły i ich poziom ponownie przekroczył poziom cen indyjskich.

(96) Co więcej, porównanie między wielkością przywozu z kraju objętego postępowaniem i wielkością przywozu z Chińskiej Republiki Ludowej wykazało, że w dowolnym momencie badanego okresu, a w szczególności w OD, przywóz z Chińskiej Republiki Ludowej był znacznie niższy od przywozu z Indii. Wielkość przywozu z Chińskiej Republiki Ludowej kształtowała się zasadniczo na poziomie poniżej 50 % całkowitej wielkości przywozu z Indii.

(97) Tak więc nawet w przypadku, gdyby przywóz z Chińskiej Republiki Ludowej przyczyniał się do szkody poniesionej przez przemysł unijny, nie mógłby on mieć wpływu na sytuację przemysłu unijnego w takim stopniu, aby przerwać związek przyczynowy między przywozem po cenach dumpingowych z kraju objętego postępowaniem a szkodą poniesioną przez przemysł unijny. Dlatego też motyw 113 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostaje potwierdzony.

2.3. Konkurencja ze strony innych producentów w Unii

(98) Jedna ze stron argumentowała, że słabe wyniki finansowe producentów unijnych mogły zostać spowodowane konkurencją ze strony innych producentów unijnych, którzy nie występowali jako skarżący lub nie wsparli dochodzenia na początku postępowania.

- (99) Udział w rynku innych producentów unijnych przedstawiał się następująco:

	2009	2010	2011	OD
Sprzedaż innych producentów unijnych w Unii (mln ton)	34 926	55 740	55 124	55 124
Indeks (2009 = 100)	100	160	158	158
Udział w rynku innych producentów unijnych	26,6 %	29,8 %	28,1 %	27,9 %

Źródło: Skarga i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (100) Na producentów unijnych, którzy nie występowali jako skarżący lub w sposób konkretny nie wsparli dochodzenia, przypadało 44 % całkowitej wielkości sprzedaży w Unii, o której mowa w motywie 86 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Ich wielkość sprzedaży wzrosła o 58 % od szacunkowej ilości 34 926 ton w 2009 r. do 55 124 ton w badanym okresie. Taki wzrost jest jednak stosunkowo niewielki w porównaniu ze wzrostem subsydiowanego przywozu z kraju objętego postępowaniem w tym samym okresie (+ 110 %). Co więcej, udział w rynku wspomnianych producentów unijnych utrzymywał się w badanym okresie na stosunkowo stałym poziomie i nie stwierdzono, by ich ceny były niższe od cen objętych próbą producentów unijnych. W związku z tym stwierdzono, że ich sprzedaż na rynku unijnym nie przyczyniła się do szkody poniesionej przez przemysł unijny.

3. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (101) Wobec braku uwag, motywy od 121 do 124 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają potwierdzone.

G. INTERES UNII

1. Uwagi ogólne

- (102) Wobec braku uwag, motyw 125 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostaje potwierdzony.

2. Interes przemysłu unijnego

- (103) Wobec braku uwag, motywy od 126 do 133 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają potwierdzone.

3. Interes niepowiązanych importerów

- (104) Wobec braku uwag, motywy od 142 do 144 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają potwierdzone.

4. Interes użytkowników

- (105) Po wprowadzeniu tymczasowych środków siedmiu użytkowników i jedno stowarzyszenie użytkowników skontaktowało się z Komisją i wyraziło zainteresowanie współpracą w ramach dochodzenia. W następstwie złożonego wniosku w kwietniu 2013 r. przesłano im kwestionariusze. Jednakże jedynie dwóch użytkowników udzieliło odpowiedzi na wszystkie pytania zawarte w kwestionariuszu. Ogółem na współpracujących użytkowników przypadało w OD 12 % całkowitej wielkości przywozu z kraju objętego postępowaniem i 2,5 % całkowitej konsumpcji w Unii; a użytkownicy ci zatrudniają 32 osoby zaangażowane w produkcję produktów końcowych z wykorzystaniem produktu objętego postępowaniem. Ekonomiczny wpływ środków na użytkowników został poddany ponownej ocenie na podstawie nowych danych podanych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu. W celu weryfikacji dostarczonych informacji przeprowadzono wizytacje u dwóch użytkowników.

- (106) Użytkownicy twierdzili, że rentowność na poziomie 9 %, o której mowa w motywie 136 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, jest zbyt wysoka i nie jest reprezentatywna dla przemysłu wykorzystującego produkt objęty postępowaniem. Po otrzymaniu dodatkowych odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu ponownie obliczono średnią rentowność wszystkich współpracujących użytkowników i ustalono, że wynosi ona 2 % obrotu.

- (107) Stwierdzono również, że w przypadku współpracujących użytkowników zakupy z kraju objętego postępowaniem stanowiły średnio 44 % całkowitych zakupów produktu objętego postępowaniem, a kraj objęty postępowaniem jest jedynym źródłem dostaw tylko dla dwóch współpracujących użytkowników. W OD udział obrotów obejmujących produkt objęty postępowaniem wynosił średnio 14 % całkowitych obrotów współpracujących użytkowników.

- (108) Przyjmując najbardziej pesymistyczny scenariusz dla rynku unijnego, tj. brak możliwości przeniesienia wzrostu cen na sieć dystrybucji i dalsze dokonywanie zakupów w kraju objętym postępowaniem w dotychczasowych ilościach, pod wpływem cła rentowność użytkowników w przypadku działalności, w której wykorzystuje się lub włącza produkt objęty postępowaniem, spadłaby do poziomu, w którym użytkownicy ponosiliby straty, osiągając (ujemną) rentowność wynoszącą – 0,6 %.

- (109) Komisja przyznaje, że skutki krótko- i średnioterminowe będą poważniejsze dla tych użytkowników, których cały przywóz pochodzi z Indii. Jednakże takich przypadków jest stosunkowo niewiele (dwóch współpracujących użytkowników). Co więcej, mają oni możliwość, pod warunkiem współpracy ze strony indyjskiego producenta,

wystąpienia z wnioskiem o refundację na podstawie art. 11 rozporządzenia podstawowego, jeśli zostaną spełnione wszystkie warunki takiej refundacji.

(110) Niektórzy użytkownicy ponownie wyrazili obawę, że środki mogą mieć również wpływ na pewien rodzaj drutów niewytwarzanych w Europie, a mianowicie rodzaje z tak zwanej serii 200, o czym mowa w motywie 139 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych. Zdaniem użytkowników brak produkcji w Unii wynika z ograniczonego popytu oraz specyfiki procesu produkcji.

(111) Dochodzenie wykazało jednak, że taki rodzaj drutów ze stali nierdzewnej jest wytwarzany przez przemysł unijny, a jego udział w rynku unijnym jest ograniczony. Użytkownicy mają także możliwość korzystania z alternatywnych źródeł dostaw z państw nieobjętych środkami antydumpingowymi lub antysubsydyjnymi. Co więcej, w tych samych celach można używać innych rodzajów drutów ze stali nierdzewnej. W związku z tym wprowadzenie tych środków nie może mieć znaczącego wpływu na rynek unijny i tych użytkowników. W związku z tym twierdzenie to zostaje odrzucone.

(112) Niektórzy użytkownicy wskazali na dłuższy czas dostawy tego rodzaju produktu od producentów unijnych w porównaniu do czasu dostawy produktu objętego postępowaniem z Indii. Jednakże możliwość magazynowania produktów przez sprzedawców i przedsiębiorców oraz szybka ich dostępność nie podważa udokumentowanych informacji na temat negatywnego wpływu przywozu po cenach dumpingowych. Oznacza to, że powyższy argument należy odrzucić.

(113) Biorąc pod uwagę powyższe stwierdzenia, nawet jeśli środki wprowadzone w odniesieniu do przywozu z kraju objętego postępowaniem przypuszczalnie w większym stopniu negatywnie wpłynęły na niektórych użytkowników niż na innych, uznaje się, że ostatecznie rynek unijny skorzysta z wprowadzenia środków. W szczególności uważa się, że przywrócenie uczciwych warunków handlu na rynku unijnym umożliwiłoby przemysłowi unijnemu dostosowanie cen do kosztów produkcji, utrzymanie produkcji i zatrudnienia, odzyskanie uprzednio utraconego udziału w rynku i skorzystanie ze wzrostu korzyści skali. Powinno to także przyczynić się do osiągnięcia przez przemysł odpowiedniej marży zysku, która umożliwi mu efektywne działanie w perspektywie średnio- i długoterminowej. Równolegle poprawie ulegnie ogólna sytuacja finansowa przemysłu. Ponadto w toku dochodzenia ustalono, że środki będą mieć ogólnie ograniczony wpływ na użytkowników i niepowiązanych importerów. Stwierdza się zatem, że ogólna korzyść z wprowadzenia środków wydaje się rekompensować wpływ na użytkowników produktu objętego postępowaniem na rynku unijnym.

5. Wnioski dotyczące interesu Unii

(114) W świetle powyższego ocena zawarta w motywach 145 i 146 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych znajduje potwierdzenie.

H. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

1. Poziom usuwający szkodę

(115) W przypadku jednego producenta eksportującego obliczenie poziomu usuwającego szkodę zostało skorygowane w dół w następstwie jego stwierdzenia, że popełniono błędy pisarskie związane z kursem wymiany walut w odniesieniu do niektórych transakcji, a także związane z włączeniem do obliczeń transakcji wewnątrz grupy. Wobec braku innych uwag, motywy od 148 do 151 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych zostają potwierdzone.

(116) Ten sam producent eksportujący twierdził, że indyjski wywóz do Unii przeznaczony jest dla hurtowników, natomiast sprzedaż dokonywana przez przemysł unijny na rynku unijnym jest przeznaczona dla użytkowników końcowych i że w związku z tym porównanie dokonane przez Komisję nie dotyczyło odpowiedniego poziomu handlu. Dochodzenie wykazało jednak, że indyjscy producenci eksportujący prowadzą sprzedaż dla obu kategorii klientów oraz że konkurują z producentami unijnymi o te same kategorie klientów.

2. Wniosek dotyczący poziomu usuwającego szkodę

(117) Ponieważ ostateczny margines cła antydumpingowego dla Macro Bars and Wires był na poziomie *de minimis*, jak stwierdzono w motywie 51 powyżej, dla przedsiębiorstwa tego nie wyliczono indywidualnego marginesu szkody.

(118) Niniejszym potwierdza się metodykę zastosowaną w rozporządzeniu w sprawie celów tymczasowych.

3. Ostateczne środki

(119) W świetle powyższego oraz zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy nałożyć ostateczne cło antydumpingowe na poziomie wystarczającym do usunięcia szkody spowodowanej przez przywóz po cenach dumpingowych, biorąc pod uwagę margines subsydiowania ustalony w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 419/2013.

(120) W związku z powyższym stawki cła antydumpingowego zostały ustalone poprzez porównanie marginesów szkody do marginesów dumpingu, przy uwzględnieniu marginesów subsydiowania przez odliczenie ich w pełni od odpowiedniego marginesu dumpingu. W rezultacie ostateczne stawki cła antydumpingowego są następujące:

Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu	Cło wyrównawcze	Margines szkody	Stawka ostatecznego cła antydumpingowego
GARG Inox	11,8 %	3,4 %	22,6 %	8,4 %
KEI Industries	7,0 %	0,0 %	41,9 %	7,7 %
Macro Bars and Wires	0,0 %	3,4 %	30,3 %	0,0 %
Nevatia Steel & Alloys	4,1 %	3,4 %	23,8 %	0,7 %
Raajratna Metal Industries	16,2 %	3,7 %	17,2 %	12,5 %
Grupa Venus	11,6 %	3,0 %	23,4 %	8,6 %
Viraj Profiles Vpl. Ltd.	6,8 %	0,0 %	32,1 %	6,8 %
Współpracujące przedsiębiorstwa nieobjęte próbą	8,4 %	3,4 %	23,7 %	5,0 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	16,2 %	3,7 %	41,9 %	12,5 %

(121) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację stwierdzoną podczas dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Wspomniane stawki celne (w odróżnieniu od ogólnokrajowego cła stosowanego względem „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”) mają wyłączone zastosowanie do przywozu produktów pochodzących z Indii i wytwarzanych przez konkretne wymienione podmioty prawne. Przywożone produkty wytworzone przez inne przedsiębiorstwa, które nie zostały konkretnie wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, łącznie z podmiotami powiązanymi z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, nie mogą korzystać z tych stawek i w odniesieniu do ich produktów stosowane są stawki dla „wszystkich innych przedsiębiorstw”.

(122) Jeden producent eksportujący w kraju objętym postępowaniem zaoferował zobowiązanie cenowe zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

(123) W ostatnich latach produkt objęty dochodzeniem wykazywał znaczną zmienność cen, dlatego nie można zastosować stałego zobowiązania cenowego. W celu przezwyciężenia tego problemu producent eksportujący z Indii zaoferował klauzulę indeksacji, opierającą się na kosztach surowców. W związku z tym należy zauważyć, że ustalenie bezpośredniego związku między fluktuacją cen produktu i indeksem nie było możliwe, dlatego indeksacji nie uznaje się za właściwą metodę. Ponadto w toku dochodzenia ustalono, że istnieją różne rodzaje produktu objętego dochodzeniem, które nie są wyraźnie łatwe do rozróżnienia i które znacznie różnią się ceną.

(124) Dodać należy, że producent eksportujący produkuje szeroką gamę wyrobów ze stali nierdzewnej i mógłby

sprzedawać te produkty tym samym klientom w Unii za pośrednictwem powiązanych przedsiębiorstw handlowych. Stwarzałoby to poważne ryzyko wzajemnej kompensacji i sprawiłoby, że skuteczna kontrola wypełniania zobowiązania byłaby niezwykle trudna.

(125) Z uwagi na powyższe ustalenia Komisja uznała, że nie można przyjąć zaoferowanego zobowiązania.

(126) Wszelkie wnioski o zastosowanie wspomnianej indywidualnej stawki cła antydumpingowego dla przedsiębiorstwa (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po utworzeniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) należy kierować do Komisji⁽¹⁾ wraz z wszystkimi odpowiednimi informacjami, w szczególności dotyczącymi wszelkich zmian w zakresie działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją, sprzedażą krajową i eksportową, wynikających np. z wyżej wspomnianej zmiany nazwy lub zmiany podmiotu zajmującego się produkcją lub sprzedażą. W razie potrzeby rozporządzenie nakładające ostateczne cła antydumpingowe zostanie odpowiednio zmienione poprzez aktualizację wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek cła.

4. Ostateczny pobór tymczasowych cel antydumpingowych

(127) W świetle wielkości ustalonych marginesów dumpingu oraz poziomu szkody poniesionej przez przemysł UE uznaje się za konieczne dokonanie ostatecznego poboru, do wysokości ostatecznie nałożonego cła, kwot zabezpieczonych w formie tymczasowego cła antydumpingowego nałożonego rozporządzeniem w sprawie cel tymczasowych,

⁽¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, 1049 Bruxelles/Brussel, BELGIQUE/BELGIË.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz drutu ze stali nierdzewnej zawierającego wagowo:

— 2,5 % lub więcej masy niklu, innego niż drut zawierający 28 % lub więcej, ale nie więcej niż 31 % masy niklu i 20 % lub więcej, ale nie więcej niż 22 % masy chromu,

— mniej niż 2,5 % masy niklu, innego niż drut zawierający 13 % lub więcej, ale nie więcej niż 25 % masy chromu i 3,5 % lub więcej, ale nie więcej niż 6 % masy aluminium,

obecnie objętego kodami CN 7223 00 19 i 7223 00 99 i pochodzącego z Indii.

2. Stawka ostatecznego cła antydumpingowego, mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed oceniem, jest następująca dla produktów opisanych w ust. 1 i wytworzonych przez poniższe przedsiębiorstwa:

Przedsiębiorstwo	Stawka celna (w %)	Dodatkowy kod TARIC
Garg Inox, Bahadurgarh, Harijana i Pune, Maharashtra	8,4	B931
KEI Industries Ltd, New Delhi	7,7	B925
Macro Bars and Wires, Bombaj, Maharashtra	0,0	B932
Nevatia Steel & Alloys, Bombaj, Maharashtra	0,7	B933
Raajratna Metal Industries, Ahmedabad, Gudźarat	12,5	B775
Venus Wire Industries Pvt. Ltd, Bombaj, Maharashtra	8,6	B776
Precision Metals, Bombaj, Maharashtra	8,6	B777
Hindustan Inox Ltd., Bombaj, Maharashtra	8,6	B778
Sieves Manufacturer India Pvt. Ltd., Bombaj, Maharashtra	8,6	B779

Przedsiębiorstwo	Stawka celna (w %)	Dodatkowy kod TARIC
Viraj Profiles Ltd., Thane, Maharashtra i Bombaj, Maharashtra	6,8	B780
Przedsiębiorstwa wymienione w załączniku	5,0	B781
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	12,5	B999

3. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

W przypadku gdy jakikolwiek producent eksportujący z Indii dostarczy Komisji przekonujące dowody, potwierdzające, że:

- nie dokonywał wywozu towarów opisanych w art. 1 ust. 1 pochodzących z Indii w okresie objętym dochodzeniem (od dnia 1 kwietnia 2011 r. do dnia 31 marca 2012 r.);
- nie jest powiązany z żadnym eksporterem ani producentem podlegającym środkom wprowadzonym na mocy niniejszego rozporządzenia; oraz
- faktycznie dokonał wywozu towarów objętych postępowaniem, albo stał się stroną nieodwołalnego zobowiązania umownego do wywozu znaczącej ilości do Unii po okresie objętym dochodzeniem,

art. 1 ust. 2 może zostać zmieniony poprzez dodanie nowego producenta eksportującego do wykazu w załączniku.

Artykuł 3

Kwoty zabezpieczone w postaci tymczasowego cła antydumpingowego, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) nr 418/2013, na przywóz drutu zawierającego:

— 2,5 % lub więcej masy niklu, innego niż drut zawierający 28 % lub więcej, ale nie więcej niż 31 % masy niklu i 20 % lub więcej, ale nie więcej niż 22 % masy chromu,

— mniej niż 2,5 % masy niklu, innego niż drut zawierający 13 % lub więcej, ale nie więcej niż 25 % masy chromu i 3,5 % lub więcej, ale nie więcej niż 6 % masy aluminium,

obecnie objętego kodami CN 7223 00 19 i 7223 00 99 i pochodzącego z Indii, zostają ostatecznie pobrane. Zabezpieczone kwoty przekraczające ostateczne stawki cła antydumpingowego zostają zwolnione.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 listopada 2013 r.

W imieniu Rady

L. LINKEVIČIUS

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

INDYJSCY WSPÓŁPRACUJĄCY PRODUCENCI EKSPORTUJĄCY NIEOBJĘCI PRÓBĄ

Dodatkowy kod TARIC B781

Nazwa przedsiębiorstwa	Miejscowość
Bekaert Mukand Wire Industries	Lonand, Tal. Khandala, Satara Distrykt, Maharashtra
Bhansali Bright Bars Pvt. Ltd.	Bombaj, Maharashtra
Bhansali Stainless Wire	Bombaj, Maharashtra
Chandan Steel	Bombaj, Maharashtra
Drawmet Wires	Bhiwadi, Rajastan
Jyoti Steel Industries Ltd.	Bombaj, Maharashtra
Mukand Ltd.	Thane
Panchmahal Steel Ltd.	Dist. Panchmahals, Gudżarat

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1107/2013**z dnia 5 listopada 2013 r.****rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych
nazwę [Carne de Bravo do Ribatejo (ChNP)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (UE) nr 1151/2012 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. weszło w życie dnia 3 stycznia 2013 r. Rozporządzenie to uchyliło i zastąpiło rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych⁽²⁾.

- (2) Zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 510/2006 wniosek Portugalii o rejestrację nazwy „Carne de Bravo do Ribatejo” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽³⁾.

- (3) Ponieważ do Komisji nie wpłynął żaden sprzeciw na podstawie art. 7 rozporządzenia (WE) nr 510/2006, nazwa „Carne de Bravo do Ribatejo” powinna zostać zarejestrowana,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa wymieniona w załączniku do niniejszego rozporządzenia zostaje zarejestrowana.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 listopada 2013 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Dacian CIOLOȘ
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.⁽³⁾ Dz.U. C 353 z 17.11.2012, s. 18.

ZAŁĄCZNIK

Produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku I do Traktatu:

Klasa 1.1 Mięso świeże (i podroby)

PORTUGALIA

Carne de Bravo do Ribatejo (ChNP)

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1108/2013**z dnia 5 listopada 2013 r.****rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych
nazwę [Stromberger Pflaume (ChNP)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (UE) nr 1151/2012 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. weszło w życie dnia 3 stycznia 2013 r. Wymienione rozporządzenie uchyliło i zastąpiło rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych⁽²⁾.

- (2) Zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 510/2006 wniosek Niemiec o rejestrację nazwy „Stromberger Pflaume” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽³⁾.

- (3) Ponieważ do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 510/2006, nazwa „Stromberger Pflaume” powinna zostać zarejestrowana.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa wymieniona w załączniku do niniejszego rozporządzenia zostaje zarejestrowana.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 listopada 2013 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Dacian CIOLOȘ
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.⁽³⁾ Dz.U. C 367 z 27.11.2012, s. 8.

ZAŁĄCZNIK

Produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku I do Traktatu:

Klasa 1.6. Owoce, warzywa i zboża świeże lub przetworzone

NIEMCY

Stromberger Pflaume (ChNP)

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1109/2013**z dnia 5 listopada 2013 r.****rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych
nazwę [Melone Mantovano (ChOG)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (UE) nr 1151/2012 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 wniosek Włoch o rejestrację nazwy „Melone Mantovano” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾.

- (2) Ponieważ do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, nazwa ta powinna zostać zarejestrowana,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa wymieniona w załączniku do niniejszego rozporządzenia zostaje zarejestrowana.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 listopada 2013 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Dacian CIOLOȘ
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 132 z 9.5.2013, s. 17.

ZAŁĄCZNIK

Produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku I do Traktatu:

Klasa 1.6. Owoce, warzywa i zboża, świeże lub przetworzone

WŁOCHY

Melone Mantovano (ChOG)

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1110/2013**z dnia 5 listopada 2013 r.****rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych
nazwę [Queso Los Beyos (ChOG)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (UE) nr 1151/2012 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 wniosek Hiszpanii o rejestrację nazwy „Queso Los Beyos” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾.

- (2) Ponieważ do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, nazwa „Queso Los Beyos” powinna zostać zarejestrowana,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa wymieniona w załączniku do niniejszego rozporządzenia zostaje zarejestrowana.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 listopada 2013 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Dacian CIOLOȘ
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 60 z 1.3.2013, s. 11.

ZAŁĄCZNIK

Produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku I do Traktatu:

Klasa 1.3. Sery

HISZPANIA

Queso Los Beyos (ChOG)

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1111/2013**z dnia 5 listopada 2013 r.****rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych
nazwę [Lietuviškas varškės sūris (ChOG)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (UE) nr 1151/2012 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 wniosek Litwy o rejestrację nazwy „Lietuviškas varškės sūris” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾.

- (2) Ponieważ do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, nazwa „Lietuviškas varškės sūris” powinna zostać zarejestrowana,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa wymieniona w załączniku do niniejszego rozporządzenia zostaje zarejestrowana.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 listopada 2013 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Dacian CIOLOȘ

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. C 57 z 27.2.2013, s. 24.

ZAŁĄCZNIK

Produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku I do Traktatu:

Klasa 1.3. Sery

LITWA

Lietuviškas varškės sūris (ChOG)

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1112/2013**z dnia 5 listopada 2013 r.****rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych
nazwę [Pan de Alfacar (ChOG)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (UE) nr 1151/2012 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 wniosek Hiszpanii o rejestrację nazwy „Pan de Alfacar” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾.

- (2) Ponieważ do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, nazwa „Pan de Alfacar” powinna zostać zarejestrowana,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa wymieniona w załączniku do niniejszego rozporządzenia zostaje zarejestrowana.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 listopada 2013 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Dacian CIOLOȘ
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 70 z 9.3.2013, s. 31.

ZAŁĄCZNIK

Produkty rolne i środki spożywcze wymienione w punkcie I załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 1151/2012:

Klasa 2.4. Chleb, ciasto, ciastka, wyroby cukiernicze i inne wyroby piekarnicze

HISZPANIA

Pan de Alfacar (ChOG)

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1113/2013

z dnia 7 listopada 2013 r.

dotyczące zezwolenia na stosowanie preparatów *Lactobacillus plantarum* NCIMB 40027, *Lactobacillus buchneri* DSM 22501, *Lactobacillus buchneri* NCIMB 40788/CNCM I-4323, *Lactobacillus buchneri* LN 40177/ATCC PTA-6138 i *Lactobacillus buchneri* LN 4637/ATCC PTA-2494 jako dodatków paszowych dla wszystkich gatunków zwierząt

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

zostały dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane na mocy art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003 przewidziano udzielanie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określono sposób uzasadniania i procedury przyznawania takich zezwoleń. W art. 10 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 w związku z jego art. 10 ust. 1–4 ustanowiono przepisy szczegółowe dotyczące oceny produktów, które były stosowane w Unii jako dodatki do kiszonki w dniu, w którym rozporządzenie to zaczęło być stosowane.

(2) Zgodnie z art. 10 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 preparaty *Lactobacillus plantarum* NCIMB 40027, *Lactobacillus buchneri* DSM 22501, *Lactobacillus buchneri* NCIMB 40788/CNCM I-4323, *Lactobacillus buchneri* LN 40177/ATCC PTA-6138 i *Lactobacillus buchneri* LN 4637/ATCC PTA-2494 zostały wpisane do rejestru dodatków paszowych dla wszystkich gatunków zwierząt jako istniejące produkty należące do grupy funkcjonalnej „dodatki do kiszonki”.

(3) Zgodnie z art. 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 w związku z art. 7 tego rozporządzenia złożone zostały wnioski o zezwolenie na stosowanie wspomnianych preparatów jako dodatków paszowych dla wszystkich gatunków zwierząt, celem sklasyfikowania ich w kategorii „dodatki technologiczne” i w grupie funkcjonalnej „dodatki do kiszonki”. Do wniosków dołączone

(4) Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) w opiniach z dnia 12 marca 2013 r. ⁽²⁾ i 16 kwietnia 2013 r. ⁽³⁾ stwierdził, że w proponowanych warunkach stosowania przedmiotowe preparaty nie mają niekorzystnego wpływu na zdrowie zwierząt i ludzi ani na środowisko. Urząd stwierdził także, że preparat *Lactobacillus plantarum* NCIMB 40027 może poprawić proces produkcji kiszonki dzięki zwiększeniu zawartości kwasu mlekowego i lepszej konserwacji suchej masy poprzez obniżenie pH i ograniczenie utraty białka przy 1×10^8 CFU/kg materiału świeżego w paszach łatwych i średnio trudnych do kiszenia oraz 1×10^9 CFU/kg materiału świeżego w paszach trudnych do kiszenia przeznaczonych dla wszystkich gatunków zwierząt. Ponadto Urząd stwierdził, że preparat *Lactobacillus buchneri* DSM 22501 może poprawić proces produkcji kiszonki dzięki obniżeniu pH i zmniejszeniu zawartości azotu amonowego oraz lepszej konserwacji suchej masy w paszach łatwych, średnio trudnych i trudnych do kiszenia; preparat *Lactobacillus buchneri* NCIMB 40788/CNCM I-4323 może zwiększyć stabilność tlenową pasz łatwych, średnio trudnych i trudnych do kiszenia; zaś preparaty *Lactobacillus buchneri* LN 40177/ATCC PTA-6138 i *Lactobacillus buchneri* LN 4637/ATCC PTA-2494 mogą zwiększyć stabilność tlenową pasz łatwych do kiszenia przeznaczonych dla wszystkich gatunków zwierząt. Zdaniem Urzędu nie ma potrzeby wprowadzania szczegółowych wymogów dotyczących monitorowania po wprowadzeniu do obrotu. Urząd poddał również weryfikacji sprawozdanie dotyczące metod analizy dodatków paszowych w paszy, przedłożone przez laboratorium referencyjne ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003.

(5) Ocena przedmiotowych preparatów dowodzi, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 są spełnione. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie preparatów, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

(6) Ponieważ względy bezpieczeństwa nie wymagają natychmiastowego zastosowania zmian w warunkach zezwolenia, należy przewidzieć okres przejściowy, aby umożliwić zainteresowanym stronom przygotowanie się do spełnienia nowych wymogów wynikających z zezwolenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ Dziennik EFSA 2013; 11(4):3168.

⁽³⁾ Dziennik EFSA 2013; 11(5):3205.

- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zezwolenie

Preparaty wyszczególnione w załączniku, należące do kategorii „dodatki technologiczne” i do grupy funkcjonalnej „dodatki do kiszonki”, zostają dopuszczone jako dodatki stosowane w żywieniu zwierząt zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 listopada 2013 r.

Artykuł 2

Środki przejściowe

Preparaty wyszczególnione w załączniku oraz pasza zawierająca te preparaty, wyprodukowane i opatrzone etykietami przed dniem 28 maja 2014 r. zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem 28 listopada 2013 r. mogą być nadal wprowadzane do obrotu i stosowane do wyczerpania istniejących zapasów.

Artykuł 3

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

Załącznik

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Inne przepisy	Data ważności zezwolenia
						CFU/kg materiału świeżego			
Kategoria: dodatki technologiczne. Grupa funkcjonalna: dodatki do kiszonki									
1k20743	—	Lactobacillus plantarum NCIMB 40027	Skład dodatku Preparat <i>Lactobacillus plantarum</i> NCIMB 40027 zawierający co najmniej 1×10^{11} CFU/g dodatku. Charakterystyka substancji czynnej Żywotne komórki <i>Lactobacillus plantarum</i> NCIMB 40027. Metoda analityczna ⁽¹⁾ Oznaczanie liczby w dodatku paszowym: metoda posiewu powierzchniowego (EN 15787). Analiza jakościowa: elektroforeza w zmiennym pulsowym polu elektrycznym (PFGE).	Wszystkie gatunki zwierząt	—	—	—	1. W informacjach dotyczących stosowania dodatku i premiksów należy podać warunki przechowywania. 2. Minimalna zawartość dodatku w przypadku stosowania bez łączenia z innymi mikroorganizmami stosowanymi jako dodatki do kiszonki: — 1×10^8 CFU/kg materiału świeżego w materiale łatwym lub średnio trudnym do kiszenia ⁽²⁾, — 1×10^9 CFU/kg materiału świeżego w materiale trudnym do kiszenia ⁽³⁾. 3. Dla bezpieczeństwa: zaleca się stosowanie ochrony dróg oddechowych oraz rękawic podczas kontaktu z produktem.	28 listopada 2023 r.
1k20738		Lactobacillus buchneri DSM 22501	Skład dodatku Preparat <i>Lactobacillus buchneri</i> DSM 22501 zawierający co najmniej 5×10^{10} CFU/g dodatku.	Wszystkie gatunki zwierząt				1. W informacjach na temat stosowania dodatku i premiksu wskazać temperaturę przechowywania i długość okresu przechowywania. 2. Minimalna zawartość dodatku w przypadku stosowania bez łączenia z innymi mikroorganizmami jako dodatku do kiszonki: 1×10^8 CFU/kg materiału świeżego. 3. Dla bezpieczeństwa: zaleca się stosowanie ochrony dróg oddechowych oraz rękawic podczas kontaktu z produktem.	

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Inne przepisy	Data ważności zezwolenia
						CFU/kg materiału świeżego			
			Charakterystyka substancji czynnej Żywtotne komórki <i>Lactobacillus buchneri</i> DSM 22501. Metoda analityczna ⁽¹⁾ Oznaczanie liczby w dodatku paszowym: metoda posiewu powierzchniowego (EN 15787). Analiza jakościowa: elektroforeza w zmiennym pulsowym polu elektrycznym (PFGE).						
1k20739	—	<i>Lactobacillus buchneri</i> NCIMB 40788/CNCM I-4323	Skład dodatku Preparat <i>Lactobacillus buchneri</i> NCIMB 40788/CNCM I-4323 zawierający co najmniej 3 × 10 ⁹ CFU/g dodatku. Charakterystyka substancji czynnej Żywtotne komórki <i>Lactobacillus buchneri</i> NCIMB 40788/CNCM I-4323. Metoda analityczna ⁽¹⁾ Oznaczanie liczby w dodatku paszowym: metoda posiewu powierzchniowego (EN 15787). Analiza jakościowa: elektroforeza pulsacyjna w zmiennym polu elektrycznym.	Wszystkie gatunki zwierząt	—	—	—	1. W informacjach na temat stosowania dodatku i premiksu wskazać temperaturę przechowywania i długość okresu przechowywania. 2. Minimalna zawartość dodatku w przypadku stosowania bez łączenia z innymi mikroorganizmami stosowanymi jako dodatki do kiszonki: 1 × 10 ⁸ CFU/kg materiału świeżego. 3. Środki bezpieczeństwa: zaleca się stosowanie ochrony dróg oddechowych oraz rękawic podczas kontaktu z produktem.	28 listopada 2023 r.
1k20740	—	<i>Lactobacillus buchneri</i> LN 40177/ATCC PTA-6138	Skład dodatku Preparat <i>Lactobacillus buchneri</i> LN 40177/ATCC PTA-6138 zawierający co najmniej 1 × 10 ¹⁰ CFU/g dodatku.	Wszystkie gatunki zwierząt	—	—	—	1. W informacjach na temat stosowania dodatku i premiksu wskazać temperaturę przechowywania i długość okresu przechowywania. 2. Minimalna zawartość dodatku w przypadku stosowania bez łączenia z innymi mikroorganizmami stosowanymi jako dodatki do kiszonki: 1 × 10 ⁸ CFU/kg materiału świeżego. 3. Dodatek stosuje się w materiałach łatwych do kiszenia ⁽⁴⁾ .	28 listopada 2023 r.

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Inne przepisy	Data ważności zezwolenia
						CFU/kg materiału świeżego			
			Charakterystyka substancji czynnej Żywe komórki <i>Lactobacillus buchneri</i> LN 40177/ATCC PTA-6138. Metoda analityczna ⁽¹⁾ Oznaczanie liczby w dodatku paszowym: metoda posiewu powierzchniowego (EN 15787). Analiza jakościowa: elektroforeza w zmiennym pulsowym polu elektrycznym (PFGE).					4. Środki bezpieczeństwa: zaleca się stosowanie ochrony dróg oddechowych oraz rękawic podczas kontaktu z produktem.	
1k20741	—	<i>Lactobacillus buchneri</i> LN 4637/ATCC PTA-2494	Skład dodatku Preparat <i>Lactobacillus buchneri</i> LN 4637/ATCC PTA-2494 zawierający co najmniej 1 × 10 ¹⁰ CFU/g dodatku. Charakterystyka substancji czynnej Żywe komórki <i>Lactobacillus buchneri</i> LN 4637/ATCC PTA-2494. Metoda analityczna ⁽¹⁾ Oznaczanie liczby w dodatku paszowym: metoda posiewu powierzchniowego (EN 15787). Analiza jakościowa: elektroforeza w zmiennym pulsowym polu elektrycznym (PFGE).	Wszystkie gatunki zwierząt	—	—	—	1. W informacjach na temat stosowania dodatku i premiksu wskazać temperaturę przechowywania i długość okresu przechowywania. 2. Minimalna zawartość dodatku w przypadku stosowania bez łączenia z innymi mikroorganizmami stosowanymi jako dodatki do kiszonki: 1 × 10 ⁸ CFU/kg materiału świeżego. 3. Dodatek stosuje się w materiałach łatwych do kiszenia ⁽⁴⁾ . 4. Środki bezpieczeństwa: zaleca się stosowanie ochrony dróg oddechowych oraz rękawic podczas kontaktu z produktem.	28 listopada 2023 r.

⁽¹⁾ Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem laboratorium referencyjnego: http://irmm.jrc.ec.europa.eu/EURLs/EURL_feed_additives/Pages/index.aspx

⁽²⁾ Pasze łatwe do kiszenia: > 3 % rozpuszczalnych węglowodanów w materiale świeżym. Pasze średnio trudne do kiszenia: 1,5-3,0 % rozpuszczalnych węglowodanów w materiale świeżym. Rozporządzenie (WE) nr 429/2008 (Dz.U. L 133 z 22.5.2008, s. 1).

⁽³⁾ Pasze trudne do kiszenia: < 1,5 % rozpuszczalnych węglowodanów w materiale świeżym. Rozporządzenie (WE) nr 429/2008 (Dz.U. L 133 z 22.5.2008, s. 1).

⁽⁴⁾ Pasze łatwe do kiszenia: > 3 % rozpuszczalnych węglowodanów w materiale świeżym. Rozporządzenie (WE) nr 429/2008 (Dz.U. L 133 z 22.5.2008, s. 1).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1114/2013**z dnia 7 listopada 2013 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1857/2006 w odniesieniu do okresu jego stosowania**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 108 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 994/98 z dnia 7 maja 1998 r. dotyczące stosowania art. 92 i 93 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską do niektórych kategorii horyzontalnej pomocy państwa ⁽¹⁾,

po opublikowaniu projektu niniejszego rozporządzenia ⁽²⁾,

po konsultacji z Komitetem Doradczym ds. Pomocy Państwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 31 grudnia 2013 r. rozporządzenie Komisji (WE) nr 1857/2006 ⁽³⁾ traci moc.
- (2) W komunikacie dotyczącym unowocześnienia unijnej polityki w dziedzinie pomocy państwa ⁽⁴⁾ z dnia 8 maja 2012 r. Komisja zainicjowała szerszy przegląd zasad pomocy państwa. W kontekście tego przeglądu rozporządzeniem Rady (UE) nr 994/98 zostało już zmienione rozporządzeniem Rady (UE) nr 733/2013 ⁽⁵⁾. Przeglądowi poddano szereg innych instrumentów prawnych, istotnych dla oceny pomocy państwa w sektorze rolnictwa, a w szczególności przyszłe przepisy w zakresie rozwoju obszarów wiejskich, nowe wytyczne dotyczące pomocy państwa w sektorze rolnictwa oraz nowe ogólne rozporządzenie w sprawie wyłączeń blokowych, zastępujące rozporządzenie Komisji (WE) nr 800/2008 ⁽⁶⁾. Zakończenie dostosowania tych instrumentów nie będzie możliwe przed wygaśnięciem rozporządzenia (WE) nr 1857/2006 lub też w dniu 1 stycznia 2014 r. nie będą one w pełni stosowane. W celu zapewnienia spójnego podejścia w ramach wszystkich instrumentów pomocy państwa należy przedłużyć okres stosowania rozporządzenia (WE) nr 1857/2006 do dnia 30 czerwca 2014 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 142 z 14.5.1998, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 227 z 6.8.2013, s. 1.

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1857/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z wytwarzaniem produktów rolnych oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 70/2001 (Dz.U. L 358 z 16.12.2006, s. 3).

⁽⁴⁾ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: „Unowocześnienie unijnej polityki w dziedzinie pomocy państwa” z 8.5.2012, COM(2012) 209 final.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 733/2013 z dnia 22 lipca 2013 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 994/98 dotyczące stosowania art. 92 i 93 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską do niektórych kategorii horyzontalnej pomocy państwa (Dz.U. L 204 z 31.7.2013, s. 11).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 Traktatu (ogólne rozporządzenie w sprawie wyłączeń blokowych) (Dz.U. L 214 z 9.8.2008, s. 3).

- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1857/2006.

- (4) Ważne jest, aby zapewnić ciągłość wdrażania polityki rozwoju obszarów wiejskich oraz sprawne przejście z jednego okresu programowania do drugiego. Nakładanie się realizacji programów rozwoju obszarów wiejskich i odpowiadających im przepisów prawa okresu programowania 2007–2013 i następnego okresu programowania jest nieuniknione. W tym kontekście państwa członkowskie mogą, pod pewnymi warunkami, nadal podejmować zobowiązania na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 ⁽⁷⁾, po zakończeniu okresu programowania 2007–2013, do dnia 31 grudnia 2015 r. W związku z powyższym, dla celów pewności prawa należy wyjaśnić, że w przypadku gdy rozporządzenie (WE) nr 1857/2006 odsyła do kryteriów zawartych w rozporządzeniu (WE) nr 1698/2005, kryteria te powinny nadal być stosowane do oceny pomocy państwa na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1857/2006, w czasie przedłużonego okresu stosowania, nawet po wejściu w życie nowego rozporządzenia zastępującego rozporządzenie (WE) nr 1698/2005.

- (5) W świetle przedłużenia okresu stosowania rozporządzenia (WE) nr 1857/2006 niektóre państwa członkowskie mogą zechcieć przedłużyć stosowanie środków, w odniesieniu do których przedłożono zestawienie informacji zgodnie z art. 20 tego rozporządzenia. W celu zmniejszenia obciążeń administracyjnych należy uznać, że zestawienie informacji odnoszące się do przedłużenia okresu obowiązywania tych środków zostało przekazane Komisji, jeżeli do przedmiotowych środków nie wprowadzono istotnych zmian.

- (6) Niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, aby umożliwić przedłużenie okresu stosowania rozporządzenia (WE) nr 1857/2006 przed jego wygaśnięciem,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 23 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1857/2006 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 30 czerwca 2014 r.”.

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. L 277 z 21.10.2005, s. 1).

Artykuł 2

Jeżeli w wyniku zmiany rozporządzenia (WE) nr 1857/2006 państwo członkowskie pragnie przedłużyć środki, w odniesieniu do których zestawienie informacji zostało przedłożone Komisji zgodnie z art. 20 tego rozporządzenia, zestawienie informacji dotyczące przedłużenia tych środków uznaje się za przekazane Komisji, pod warunkiem że do przedmiotowych środków nie wprowadzono istotnych zmian.

Artykuł 3

W przypadku gdy rozporządzenie (WE) nr 1857/2006 odsyła do kryteriów zawartych w rozporządzeniu (WE) nr 1698/2005, kryteria te powinny nadal być stosowane do oceny pomocy państwa na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1857/2006, w czasie przedłużonego okresu stosowania, nawet po wejściu w życie nowego rozporządzenia zastępującego rozporządzenie (WE) nr 1698/2005.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 listopada 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1115/2013**z dnia 7 listopada 2013 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości

dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.

- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 listopada 2013 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	AL	40,0
	MA	42,5
	MK	39,0
	ZZ	40,5
0707 00 05	AL	57,9
	EG	177,3
	MK	61,5
	TR	131,5
	ZZ	107,1
0709 93 10	AL	48,7
	MA	85,3
	TR	155,0
	ZZ	96,3
0805 20 10	AU	136,9
	MA	75,8
	ZA	148,9
	ZZ	120,5
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	PE	125,0
	SZ	56,1
	TR	72,2
	UY	92,8
	ZA	131,6
	ZZ	95,5
0805 50 10	TR	77,6
	ZA	54,2
	ZZ	65,9
0806 10 10	BR	245,4
	PE	271,8
	TR	165,7
	US	362,2
	ZZ	261,3
0808 10 80	BA	64,2
	CL	210,3
	NZ	143,5
	US	135,0
	ZA	152,2
0808 30 90	ZZ	141,0
	CN	65,8
	TR	114,2
	ZZ	90,0

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 7 listopada 2013 r.

w sprawie utworzenia Europejskiej Infrastruktury Zaawansowanych Badań Translacyjnych w Medycynie jako konsorcjum na rzecz europejskiej infrastruktury badawczej (EATRIS ERIC)

(2013/640/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 723/2009 z dnia 25 czerwca 2009 r. w sprawie wspólnotowych ram prawnych konsorcjum na rzecz europejskiej infrastruktury badawczej (ERIC) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Republika Czeska, Królestwo Danii, Republika Estońska, Republika Włoska, Królestwo Niderlandów i Republika Finlandii zwróciły się do Komisji z wnioskiem o utworzenie Europejskiej Infrastruktury Zaawansowanych Badań Translacyjnych w Medycynie jako konsorcjum na rzecz europejskiej infrastruktury badawczej (EATRIS ERIC). Królestwo Hiszpanii i Republika Francuska będą uczestniczyć w EATRIS ERIC początkowo w roli obserwatorów.
- (2) Republika Czeska, Królestwo Danii, Republika Estońska, Królestwo Hiszpanii, Republika Francuska, Republika Włoska i Republika Finlandii postanowiły, że siedziba EATRIS ERIC będzie znajdować się w Królestwie Niderlandów.
- (3) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu powołanego na mocy art. 20 rozporządzenia (WE) nr 723/2009,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Niniejszym ustanawia się konsorcjum na rzecz europejskiej infrastruktury badawczej na potrzeby Europejskiej Infrastruktury Zaawansowanych Badań Translacyjnych w Medycynie pod nazwą EATRIS ERIC.

2. W załączniku określa się statut EATRIS ERIC. Statut ten podlega aktualizacji i podaje się go do publicznej wiadomości na stronie internetowej oraz w siedzibie statutowej EATRIS ERIC.

3. W art. 1, 2, 18, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 28 i 29 statutu określone są jego zasadnicze elementy, których zmiana wymaga zatwierdzenia Komisji zgodnie z art. 11 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 723/2009.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie trzeciego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 listopada 2013 r.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 206 z 8.8.2009, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

STATUT EATRIS ERIC

CZŁONKOWIE,

uznając istotną rolę krajowych ośrodków i ich możliwości w zakresie prowadzenia badań translacyjnych organizowanych w ramach infrastruktury EATRIS ERIC,

mając na celu rozwój biomedycznych badań translacyjnych poprzez stworzenie Europejskiej infrastruktury zaawansowanych badań translacyjnych obejmującej główne ośrodki badań przedklinicznych i klinicznych oraz grupującej wiedzę specjalistyczną – zasoby niezbędne do celów opracowania nowych profilaktycznych, diagnostycznych i terapeutycznych strategii badań biomedycznych oraz rozwoju z myślą o poprawie poziomu opieki zdrowotnej,

mając na celu zapewnienie dostępu do Europejskiej Infrastruktury Zaawansowanych Badań Translacyjnych, tak aby osiągnąć znaczące rezultaty w zakresie opieki zdrowotnej i wnieść istotny wkład w rozwój narzędzi i technologii wykorzystywanych w naukach translacyjnych,

uznając znaczenie wyników projektu fazy przygotowawczej EATRIS, finansowanego przez Komisję Europejską i czerpiąc z tych wyników, a także uznając postępy poczynione w fazie przejściowej EATRIS,

postanawiając o wystąpieniu do Komisji Europejskiej o utworzenie Europejskiej Infrastruktury Zaawansowanych Badań Translacyjnych w Medycynie – konsorcjum na rzecz europejskiej infrastruktury badawczej (EATRIS ERIC) – jako rezultatu fazy przejściowej EATRIS,

UZGADNIAJĄ, CO NASTĘPUJE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Nazwa, siedziba i język roboczy

1. Niniejszym ustanawia się rozproszoną europejską infrastrukturę badawczą pod nazwą „Europejska Infrastruktura Zaawansowanych Badań Translacyjnych w Medycynie”, zwaną dalej „EATRIS”.
2. Konsorcjum na rzecz europejskiej infrastruktury badawczej (ERIC) – Europejska Infrastruktura Zaawansowanych Badań Translacyjnych w Medycynie nosi nazwę „EATRIS ERIC”.
3. Siedziba statutowa EATRIS ERIC mieści się w Amsterdamie (Niderlandy).
4. Językiem roboczym EATRIS ERIC jest język angielski.

Artykuł 2

Zadania i działania

1. EATRIS ERIC rozwija badania w dziedzinie medycyny translacyjnej.
2. EATRIS ERIC jest zobowiązane do zorganizowania struktur zarządzania i koordynacji, które są potrzebne do ustanowienia i funkcjonowania infrastruktury badawczej EATRIS, oraz do stworzenia dla nich sprzyjających warunków.
3. Infrastruktura badawcza EATRIS łączy europejskie instytuty badawcze, które przeznaczają EATRIS ERIC część swoich możliwości badawczych i rozwojowych, aby dzielić się treściami, narzędziami i wiedzą związanymi z badaniami w dziedzinie medycyny translacyjnej, w szczególności w odniesieniu do:
 - a) leków biologicznych i terapii zaawansowanych, takich jak terapie genowe i komórkowe oraz medycyna regeneracyjna;
 - b) biomarkerów;
 - c) małych cząsteczek;
 - d) obrazowania molekularnego i znaczników molekularnych;
 - e) szczepionek.

ROZDZIAŁ II

CZŁONKOWIE

Artykuł 3

Członkostwo i reprezentacja

1. Członkami EATRIS ERIC są co najmniej trzy państwa członkowskie; tylko państwa i organizacje międzyrządowe mogą nabywać członkostwo i mieć prawo głosu.
2. Każdy członek wyznacza jednego lub dwóch przedstawicieli w Radzie Zarządzającej. Dwóch przedstawicieli dysponuje łącznie jednym głosem.
3. Członkowie i ich przedstawiciele są wymienieni w dodatku 1. Państwa, które wystąpiły do Komisji Europejskiej z wnioskiem o utworzenie EATRIS ERIC, są zwane dalej „członkami założycielami”.

Artykuł 4

Przyjmowanie nowych członków

1. Podmioty ubiegające się o członkostwo składają pisemny wniosek do przewodniczącego Rady Zarządzającej; we wniosku należy podać opis wkładu finansowego i innych wkładów na rzecz realizacji zadań i działalności EATRIS ERIC, a także opisać sposób wykonywania obowiązków.
2. Przyjęcie nowych członków wymaga zatwierdzenia przez Radę Zarządzającą.

Artykuł 5

Rezygnacja z członkostwa i pozbawienie członkostwa

1. Członkowie nie mogą zrezygnować z członkostwa przed upływem pierwszych pięciu lat od utworzenia EATRIS ERIC, chyba że z góry określono krótszy okres trwania członkostwa.
2. Po upływie pierwszych pięciu lat od utworzenia EATRIS ERIC członek może zrezygnować z członkostwa, o ile złoży wniosek w tej sprawie z 12-miesięcznym wyprzedzeniem. Rezygnacja nabiera mocy z końcem roku budżetowego, po wykonaniu przez członka jego obowiązków.
3. W drodze odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu członek może zrezygnować z członkostwa przed upływem pierwszych pięciu lat, jeżeli Rada Zarządzająca podejmie decyzję o podniesieniu progów wkładu finansowego, o których mowa w dodatku 2 lit. e) i f). Członkowie, którzy zamierzają zrezygnować, składają wnioski w tej sprawie w terminie sześciu miesięcy od przyjęcia decyzji w sprawie podniesienia rocznego wkładu finansowego. Rezygnacja nabiera mocy z końcem roku finansowego, po wykonaniu obowiązków przez rezygnującego członka.
4. Rada Zarządzająca ma prawo pozbawić członkostwa w następujących przypadkach:
 - a) gdy członek popełnił poważne naruszenie co najmniej jednego ze swoich obowiązków wynikających z niniejszego statutu;
 - b) gdy członek nie naprawił takiego naruszenia w ciągu sześciu miesięcy od otrzymania zawiadomienia w tej sprawie.

Przed podjęciem decyzji Rada Zarządzająca wzywa członka do przedstawienia stanowiska w sprawie projektu decyzji o pozbawieniu członkostwa.

5. Członkowie, którzy zrezygnowali z członkostwa lub zostali go pozbawieni, nie mają prawa do odzyskania ani do zwrotu żadnych wkładów, nie mogą też rościć sobie żadnych praw do majątku EATRIS ERIC.

Artykuł 6

Prawa i obowiązki członków

1. Członkowie mają następujące prawa:
 - a) prawo do udziału w posiedzeniach Rady Zarządzającej i prawo do głosowania w Radzie Zarządzającej;
 - b) prawo do udziału w pracach nad strategiami, polityką i w procesach decyzyjnych dotyczących EATRIS ERIC;

- c) prawo do udziału przez środowisko naukowe członka w wydarzeniach organizowanych przez EATRIS ERIC;
 - d) prawo dla środowiska naukowego członka do dostępu do wsparcia EATRIS ERIC oraz do otrzymywania takiego wsparcia.
2. Każdy członek:
- a) wnosi roczny wkład finansowy zgodnie z decyzją Rady Zarządzającej;
 - b) nadaje swoim przedstawicielom pełne uprawnienia do głosowania poprzez oddanie jednego głosu we wszystkich kwestiach omawianych na posiedzeniach Rady Zarządzającej;
 - c) tworzy krajowy ośrodek lub konsorcjum infrastrukturalne do celów wykonywania obowiązków wynikających z niniejszego statutu;
 - d) wyznacza jednego dyrektora krajowego do reprezentacji w Radzie Dyrektorów Krajowych;
 - e) zapewnia infrastrukturę techniczną niezbędną do udzielania dostępu;
 - f) promuje korzystanie z usług EATRIS ERIC wśród naukowców w swoim państwie i gromadzi od użytkowników w swoim kraju informacje zwrotne oraz informacje o ich wymaganiach;
 - g) udziela wsparcia ośrodkom w swoim kraju, które chciałyby przystąpić do krajowej infrastruktury państwa członkowskiego uczestniczącego w infrastrukturze EATRIS ERIC.
3. Poza rocznym wkładem finansowym członkowie mogą wносить inne wkłady, indywidualnie lub wspólnie z innymi członkami, obserwatorami lub osobami trzecimi. Takie wkłady pieniężne lub rzeczowe podlegają zatwierdzeniu Rady Zarządzającej.
4. EATRIS ERIC zawiera z ośrodkami krajowymi porozumienie dotyczące warunków, na jakich ośrodki krajowe mogą przystępować do infrastruktury EATRIS ERIC oraz wykonywać zadania i działania określone w art. 2. Dyrektor krajowy dokłada wszelkich starań, aby skoordynować współpracę krajowych ośrodków ze swojego państwa z EATRIS ERIC.

ROZDZIAŁ III

OBSERWATORZY

Artykuł 7

Status obserwatora

1. Państwa i organizacje międzyrządowe, które chcą wnieść wkład w działania EATRIS ERIC, ale nie mogą jeszcze uzyskać członkostwa, mogą ubiegać się o status obserwatora.
2. Status obserwatora przyznaje się na okres nieprzekraczający trzech lat, chyba że Rada Zarządzająca postanowi o przyznaniu tego statusu na inny okres.
3. Wniosek o przyznanie statusu obserwatora składa się na piśmie do przewodniczącego Rady Zarządzającej; należy w nim opisać, w jaki sposób wnioskodawca zamierza wносить wkład w realizację zadań EATRIS ERIC i w jego działalność.
4. Przyznanie statusu obserwatora zatwierdza Rada Zarządzająca.

Artykuł 8

Rezygnacja ze statusu obserwatora i pozbawienie statusu obserwatora

1. Obserwator może zrezygnować z tego statusu z końcem roku budżetowego, pod warunkiem że z sześciomiesięcznym wyprzedzeniem złożył wniosek w tej sprawie.
 2. Rezygnacja ze statusu obserwatora nabiera mocy dopiero po wykonaniu zobowiązań finansowych i innych obowiązków.
 3. Rada Zarządzająca ma prawo pozbawić statusu obserwatora w następujących przypadkach:
 - a) gdy obserwator popełnił poważne naruszenie co najmniej jednego ze swoich obowiązków wynikających z niniejszego statutu;
 - b) gdy obserwator nie naprawił takiego naruszenia w ciągu sześciu miesięcy od otrzymania zawiadomienia w tej sprawie.
- Przed podjęciem decyzji Rada Zarządzająca wzywa obserwatora do przedstawienia stanowiska w sprawie projektu decyzji o pozbawieniu go tego statusu.
4. Obserwatorzy, którzy zrezygnowali ze statusu obserwatora lub zostali go pozbawieni, nie mają prawa do odzyskania ani do zwrotu żadnych wkładów, nie mogą też rościć sobie żadnych praw do majątku EATRIS ERIC.

Artykuł 9

Prawa i obowiązki obserwatorów

1. Obserwatorzy mają następujące prawa:
 - a) prawo do udziału w posiedzeniach Rady Zarządzającej bez prawa głosu;
 - b) prawo do udziału środowiska naukowego obserwatora w wydarzeniach organizowanych przez EATRIS ERIC;
 - c) prawo dla środowiska naukowego obserwatora do dostępu do wsparcia EATRIS ERIC oraz do otrzymywania wsparcia EATRIS ERIC.
2. Każdy obserwator:
 - a) wyznacza jednego lub dwóch przedstawicieli w Radzie Zarządzającej;
 - b) wnosi roczny wkład finansowy zgodnie z decyzją Rady Zarządzającej;
 - c) określa swój wkład w realizację zadań i działań EATRIS ERIC określonych w art. 2.
3. Poza rocznym wkładem finansowym obserwatorzy mogą wносить inne wkłady do EATRIS ERIC, indywidualnie lub wspólnie z innymi członkami, obserwatorami lub osobami trzecimi. Takie wkłady pieniężne lub rzeczowe podlegają zatwierdzeniu Rady Zarządzającej.
4. Obserwator upoważnia swoich przedstawicieli do wykonywania obowiązków określonych w art. 9 ust. 2 lit. b) i c).
5. EATRIS ERIC zawiera z obserwatorem umowę obserwatora określającą warunki wykonywania obowiązków lub wnoszenia wkładów.

ROZDZIAŁ IV

ZARZĄDZANIE EATRIS ERIC

Artykuł 10

Zarządzanie

Struktura zarządzania EATRIS ERIC składa się z następujących organów:

- a) Rada Zarządzająca;
- b) Zarząd.

Artykuł 11

Rada Zarządzająca

1. Rada Zarządzająca jest najwyższym organem zarządzającym EATRIS ERIC i dysponuje pełnią uprawnień decyzyjnych. Rada Zarządzająca zbiera się co najmniej raz w roku i odpowiada za ogólne kierowanie działaniami EATRIS ERIC i nadzór nad jego działaniami zgodnie z przepisami niniejszego statutu.
2. Państwa członkowskie mają łącznie większość głosów w Radzie Zarządzającej.
3. Rada Zarządzająca wybiera spośród swoich członków przewodniczącego i jego zastępcę na dwuletnią kadencję. Przewodniczący i jego zastępca mogą być wybierani na kolejne kadencje. O ile nie zdecydowano inaczej, przewodniczący, wspomagany przez zastępcę, przewodniczy wszystkim posiedzeniom Rady Zarządzającej.
4. Rada Zarządzająca dokłada wszelkich starań, aby doprowadzić do osiągnięcia konsensusu co do wszystkich decyzji. W razie braku konsensusu do przyjęcia decyzji wystarczy zwykła większość oddanych głosów, z wyjątkiem decyzji, o których mowa w ust. 5, 6 i 7.
5. W następujących sprawach Rada Zarządzająca podejmuje decyzje większością co najmniej dwóch trzecich głosów członków:
 - a) przyjmowanie lub zmiana strategii rozwoju EATRIS ERIC;
 - b) wyznaczanie, zawieszanie lub zwalnianie dyrektora finansowego i dyrektora ds. naukowych po zasięgnięciu opinii Rady Dyrektorów Krajowych;
 - c) ustanawianie organów pomocniczych funkcjonujących obok organów stałych;
 - d) przyjmowanie lub zmiana zarządzeń w sprawie mandatu i działalności Zarządu oraz organów pomocniczych;
 - e) przyjmowanie i zmiana rocznego programu prac i rocznego budżetu.

6. Decyzje Rady Zarządzającej w sprawie pozbawienia członkostwa lub statusu obserwatora zapadają większością co najmniej trzech czwartych głosów członków.
 7. Członek, którego dotyczy decyzja o pozbawieniu członkostwa, nie ma prawa głosu w sprawie tej decyzji.
 8. W następujących sprawach Rada Zarządzająca stanowi na zasadzie jednomyślności członków, nie licząc głosów wstrzymujących się:
 - a) zmiana statutu, z wyjątkiem dodatku 1;
 - b) likwidacja EATRIS ERIC.
- O ile nie ustalono inaczej, członkowie otrzymują pełny tekst zmian do statutu i dodatku 2 nie później niż trzy miesiące przed poddaniem tych zmian pod głosowanie.
9. Posiedzenia i głosowania Rady Zarządzającej są ważne tylko pod warunkiem, że dwie trzecie wszystkich członków EATRIS ERIC jest obecnych lub reprezentowanych.
 10. Rada Zarządzająca przyjmuje regulamin dotyczący wykonywania przepisów statutu.

Artykuł 12

Zarząd

1. Zarząd odpowiada za działalność EATRIS ERIC i wspiera Radę Zarządzającą. Zarząd odpowiada wyłącznie przed Radą Zarządzającą.
2. Zarząd wykonuje zadania określone przez Radę Zarządzającą i opracowuje swoje wewnętrzne procedury organizacyjne, dotyczące posiedzeń i sposobu współpracy dyrektora finansowego i dyrektora ds. naukowych w ramach regulaminu, który zatwierdza Rada Zarządzająca.
3. W skład Zarządu wchodzi dyrektor finansowy i dyrektor ds. naukowych.
4. Dyrektor finansowy jest prawnym przedstawicielem EATRIS ERIC, reprezentuje EATRIS ERIC w sporach i odpowiada za bieżące zarządzanie operacyjne EATRIS ERIC.
5. Dyrektor ds. naukowych EATRIS ERIC odpowiada za strategiczny rozwój naukowy i wszystkie operacyjne kwestie naukowe związane z EATRIS ERIC.
6. O długości kadencji dyrektorów wchodzących w skład Zarządu decyduje Rada Zarządzająca, jednak kadencja ta nie przekracza pięciu lat. Po upływie pierwszej kadencji dyrektorów Rada Zarządzająca może podjąć decyzję o jej przedłużeniu. Procedury wyboru i mianowania dyrektorów określone są w regulaminie przyjętym przez Radę Zarządzającą.

Artykuł 13

Biuro ds. Koordynacji i Wsparcia EATRIS ERIC

1. Biuro ds. Koordynacji i Wsparcia EATRIS ERIC zajmuje się centralnym zarządzaniem EATRIS ERIC i prowadzeniem jego bieżącej działalności oraz wspomaga Radę Zarządzającą. Dyrektor finansowy w porozumieniu z dyrektorem ds. naukowych zarządza biurem i prowadzi nabór jego pracowników.
2. Biuro ds. Koordynacji i Wsparcia EATRIS ERIC mieści się w lokalu EATRIS ERIC w jego siedzibie statutowej.

ROZDZIAŁ V

ORGANY POMOCNICZE

Artykuł 14

Organy pomocnicze

1. EATRIS ERIC posiada następujące organy pomocnicze:
 - a) Rada Dyrektorów Krajowych;
 - b) Naukowa Rada Konsultacyjna.
2. Rada Zarządzająca może ustanawiać inne organy pomocnicze, jeżeli uzna to za konieczne dla funkcjonowania EATRIS ERIC.

Artykuł 15

Rada Dyrektorów Krajowych

1. Rada Dyrektorów Krajowych nadzoruje koordynację wykonywania strategii przyjętych przez Radę Zarządzającą. Rada Dyrektorów Krajowych odpowiada za całokształt krajowych działań naukowych związanych z EATRIS ERIC, dba o spójność i konsekwencję w działalności EATRIS ERIC oraz o współpracę między jego członkami.
2. W skład Rady Dyrektorów Krajowych wchodzi dyrektorzy krajowi wyznaczeni przez członków.
3. Członkowie Rady Dyrektorów Krajowych wybierają ze swojego grona przewodniczącego i jego zastępcę na dwuletnią kadencję, z możliwością ponownego wyboru, zgodnie z procedurami określonymi w regulaminie.
4. Rada Dyrektorów Krajowych sporządza projekt regulaminu obejmującego jej wewnętrzne procedury operacyjne i przyjmuje go po zatwierdzeniu przez Radę Zarządzającą.
5. Rada Dyrektorów Krajowych wykonuje zadania określone w zarządzeniach Rady Zarządzającej.
6. Rada Dyrektorów Krajowych wybiera członków Naukowej Rady Konsultacyjnej; wybór ten podlega zatwierdzeniu przez Radę Zarządzającą.

Artykuł 16

Naukowa Rada Konsultacyjna

1. W skład Naukowej Rady Konsultacyjnej wchodzi niezależni naukowcy uznani na arenie międzynarodowej, którzy uczestniczą w biomedycznych badaniach translacyjnych; działają oni jako osoby prywatne i w oparciu o strategiczne doświadczenie.
2. Naukowa Rada Konsultacyjna doradza Radzie Zarządzającej na jej wniosek; opinii rady może też zasięgać zarząd i Rada Dyrektorów Krajowych we wszystkich stosownych kwestiach naukowych i technologicznych, w tym w sprawach dotyczących programu badań EATRIS ERIC, strategii naukowych, kwestii etycznych oraz rocznego programu prac.

ROZDZIAŁ VI

FINANSE I SPRAWOZDAWCZOŚĆ

Artykuł 17

Zasady budżetowe i sprawozdania finansowe

1. Rok budżetowy EATRIS ERIC rozpoczyna się w dniu 1 stycznia i kończy w dniu 31 grudnia każdego roku.
2. Środki finansowe EATRIS ERIC mogą być wykorzystywane wyłącznie do celów określonych w statucie.
3. Pozycje dochodów i wydatków EATRIS ERIC zamieszcza się w preliminarzu przygotowywanym na każdy rok budżetowy i wykazuje w budżecie rocznym.
4. Do sprawozdań finansowych EATRIS ERIC dołącza się poddane audytowi sprawozdanie dotyczące zarządzania budżetowego i finansowego w danym roku budżetowym. EATRIS ERIC przygotowuje roczne sprawozdanie z działalności zawierające w szczególności opis naukowych, operacyjnych i finansowych aspektów swojej działalności. Sprawozdanie zatwierdzane jest przez Radę Zarządzającą i przekazywane Komisji oraz odpowiednim organom publicznym w ciągu sześciu miesięcy od końca danego roku budżetowego. Pełny tekst sprawozdania lub jego część podaje się do wiadomości publicznej.
5. Sporządzanie, składanie, audyt i ogłaszanie sprawozdań finansowych EATRIS ERIC podlega wymogom właściwych przepisów ustawowych i wykonawczych.
6. EATRIS ERIC zapewnia wykorzystywanie środków finansowych zgodnie z zasadami należytego zarządzania finansami.

*Artykuł 18***Odpowiedzialność**

1. EATRIS ERIC odpowiada za swoje długi.
2. Odpowiedzialność finansowa członków za długi EATRIS ERIC ograniczona jest do wysokości rocznego wkładu poszczególnych członków.
3. EATRIS ERIC zawiera odpowiednią umowę ubezpieczenia pokrywającego szczególne ryzyko związane z tworzeniem i działalnością EATRIS ERIC.

ROZDZIAŁ VII

POLITYKA*Artykuł 19***Porozumienia z osobami trzecimi**

EATRIS ERIC może zawierać porozumienia z osobami trzecimi, gdy tylko uzna to za korzystne.

*Artykuł 20***Polityka w zakresie praw własności intelektualnej**

1. Przez „własność intelektualną” rozumie się własność intelektualną zdefiniowaną w art. 2 Konwencji o ustanowieniu Światowej Organizacji Własności Intelektualnej podpisanej dnia 14 lipca 1967 r.
2. Rada Dyrektorów Krajowych określa wspólne zasady i politykę w zakresie praw własności intelektualnej zgodnie z regulaminem. Takie wspólne zasady i polityka podlegają zatwierdzeniu przez Radę Zarządzającą.
3. Rada Dyrektorów Krajowych może zalecać zawarcie porozumień z krajowymi ośrodkami i konsorcjami infrastrukturalnymi w ramach infrastruktury badawczej EATRIS celem zapewnienia tym jednostkom oraz osobom trzecim dostępu do wiedzy naukowej zgromadzonej w infrastrukturze badawczej EATRIS.

*Artykuł 21***Polityka dostępu**

1. EATRIS ERIC co do zasady zapewnia otwarty dostęp do usług i infrastruktury, wspierając i promując doskonałość w badaniach translacyjnych oraz kulturę najlepszych praktyk poprzez działalność szkoleniową.
2. EATRIS ERIC udziela wskazówek użytkownikom infrastruktury EATRIS celem zapewnienia, aby badania z wykorzystaniem zasobów infrastruktury EATRIS były prowadzone z poszanowaniem praw własności, ochrony prywatności, kwestii etycznych i ochrony praw właściciela danych oraz określonych w regulaminie obowiązków w zakresie tajemnicy i poufności; wskazówki te służą także zapewnieniu przestrzegania przez użytkowników zasad warunków dostępu i zasad bezpieczeństwa dotyczących wewnętrznego przechowywania (bio)materiałów i postępowania z nimi oraz zasad dotyczących postępowania z informacjami pochodzącymi od instytucji badawczych uczestniczących w infrastrukturze EATRIS.
3. Kryteria i procedury zapewniania lub ograniczania dostępu do danych i narzędzi infrastruktury EATRIS ERIC określone są w regulaminie, a decyduje o nich Rada Zarządzająca po zasięgnięciu opinii Rady Dyrektorów Krajowych i Naukowej Rady Konsultacyjnej.

*Artykuł 22***Polityka oceny naukowej**

1. EATRIS ERIC zapewnia dostęp do swojej infrastruktury translacyjnej projektom, które mają największy potencjał, aby osiągnąć znaczące rezultaty w zakresie opieki zdrowotnej i wnieść istotny wkład w rozwój narzędzi i technologii wykorzystywanych w naukach translacyjnych.
2. W procesie oceny naukowej projektów ubiegających się o dostęp do infrastruktury EATRIS ERIC uwzględnia się wartość naukową projektu, niezaspokojone potrzeby medyczne, kwalifikowalność i potencjał translacyjny; ocenę tę prowadzi się na zasadach przejrzystości, sprawiedliwości i bezstronności. Proces oceny jest uregulowany w regulaminie i zatwierdza go Rada Zarządzająca.

3. Ocenę naukową projektów w ramach infrastruktury EATRIS ERIC prowadzi się na zasadach przejrzystości, sprawiedliwości i bezstronności, uwzględniając wartość naukową projektu, niezaspokojone potrzeby medyczne i potencjał translacyjny; szczegółową procedurę oceny określa w regulaminie Rada Zarządzająca.

Artykuł 23

Polityka informacyjna

1. EATRIS ERIC podejmuje odpowiednie działania promujące infrastrukturę i jej wykorzystanie w badaniach i edukacji.
2. EATRIS ERIC promuje upowszechnianie wyników uzyskiwanych w ramach krajowych i międzynarodowych działań badawczych i dzielenie się tymi wynikami.
3. Bez uszczerbku dla praw własności EATRIS ERIC wzywa swoich użytkowników do podawania wyników ich badań do publicznej wiadomości oraz do udostępniania ich za pośrednictwem EATRIS ERIC.
4. EATRIS ERIC identyfikuje różne grupy docelowe polityki informacyjnej oraz wykorzystuje różne kanały celem dotarcia do odbiorców, takie jak portale internetowe, biuletyny informacyjne, warsztaty, obecność na konferencjach, artykuły w czasopismach i gazetach codziennych.

Artykuł 24

Polityka zatrudnienia

EATRIS ERIC dokłada wszelkich starań, aby wybrać najlepszego kandydata na zasadzie niedyskryminacji, bez względu na jego pochodzenie, narodowość, religię lub płeć, przy uwzględnieniu stanowisk członków.

Artykuł 25

Polityka w zakresie zamówień publicznych

1. EATRIS ERIC traktuje podmioty pragnące wziąć udział w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego oraz podmioty biorące udział w przetargu na takich samych warunkach i w sposób niedyskryminujący, niezależnie od tego, czy siedziba podmiotu znajduje się na terytorium Unii Europejskiej czy poza nim. Polityka EATRIS ERIC w zakresie zamówień publicznych jest zgodna z zasadami przejrzystości, niedyskryminacji i konkurencji. Rada Zarządzająca przyjmuje regulamin określający szczegółowe zasady i kryteria postępowania o udzielenie zamówienia publicznego.
2. Za wszystkie zamówienia publiczne realizowane przez EATRIS ERIC odpowiada Zarząd. Informacje o wszystkich przetargach są publikowane na stronie internetowej EATRIS ERIC oraz na terytoriach członków i obserwatorów. W przypadku zamówień publicznych na kwotę przekraczającą 200 000 EUR EATRIS ERIC przestrzega zasad dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi ⁽¹⁾. Decyzja o udzieleniu zamówienia podlega publikacji i zawiera kompletne uzasadnienie.

Artykuł 26

Zwolnienie podatkowe

1. Zwolnienia podatkowe na podstawie art. 143 ust. 1 lit. g) i art. 151 ust. 1 lit. b) dyrektywy Rady 2006/112/WE ⁽²⁾ oraz zgodne z art. 50 i 51 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 282/2011 ⁽³⁾ są ograniczone do podatku od wartości dodanej odnośnie do takich towarów i usług, które są oficjalnie wykorzystywane przez EATRIS ERIC, przewyższają wartość 250 EUR oraz są w całości opłacane i nabywane przez EATRIS ERIC. Zwolnienia te nie obejmują zamówień dokonywanych przez poszczególnych członków. Bez uszczerbku dla ust. 2 i 3 inne ograniczenia nie mają zastosowania.
2. Zwolnienia podatkowe mają zastosowanie tylko do działalności niemającej charakteru gospodarczego.
3. Zwolnienia podatkowe mają zastosowanie do towarów i usług nabywanych do celów czynności naukowych, technicznych i administracyjnych podejmowanych przez EATRIS ERIC zgodnie z jego głównymi zadaniami. Rozumie się przez to również wydatki na konferencje, warsztaty i spotkania bezpośrednio związane z oficjalnymi działaniami EATRIS ERIC. Zwolnieniami podatkowymi nie są jednak objęte koszty podróży i zakwaterowania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 134 z 30.4.2004, s. 114.

⁽²⁾ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 77 z 23.3.2011, s. 1.

*Artykuł 27***Polityka zarządzania danymi**

Zarząd przedkłada do zatwierdzenia Radzie Zarządzającej regulamin dotyczący polityki zarządzania danymi w stosunku do użytkowników infrastruktury EATRIS ERIC, ośrodków krajowych i osób trzecich, takich jak uniwersytety, placówki badawcze i przemysł; regulamin ten zapewnia należyte przestrzeganie obowiązujących licencji.

ROZDZIAŁ VIII

PRZEPISY DOTYCZĄCE CZASU TRWANIA, LIKWIDACJI, SPORÓW I ROZPOCZĘCIA DZIAŁALNOŚCI*Artykuł 28***Czas trwania konsorcjum**

EATRIS ERIC ustanawia się na czas nieokreślony.

*Artykuł 29***Likwidacja**

1. O likwidacji EATRIS ERIC decyduje Rada Zarządzająca.
2. W terminie dziesięciu dni kalendarzowych od podjęcia decyzji o likwidacji EATRIS ERIC powiadamia się o tym Komisję Europejską.
3. Aktywa pozostałe po spłacie zadłużenia EATRIS ERIC rozdziela się pomiędzy członków proporcjonalnie do ich skumulowanego rocznego wkładu do EATRIS ERIC.
4. W terminie dziesięciu dni kalendarzowych od zakończenia likwidacji EATRIS ERIC powiadamia się o tym Komisję Europejską.

*Artykuł 30***Język i dostępność statutu**

1. Niniejszy statut podlega aktualizacji i podaje się go do publicznej wiadomości na stronie internetowej oraz w siedzibie statutowej ERIC.
2. Niniejszy statut uznaje się za autentyczny we wszystkich wersjach językowych sporządzonych w językach urzędowych członków wymienionych w dodatku 1. Niniejszy statut uznaje się za autentyczny także w wersjach językowych sporządzonych w językach urzędowych państw członkowskich niewymienionych w dodatku 1. Żadna wersja językowa nie ma pierwszeństwa.
3. Jeżeli wersje językowe nie są publikowane w Dzienniku Urzędowym w przypadku zmian niniejszego statutu, które nie wymagają decyzji Komisji, wersje takie zapewnia Biuro ds. Koordynacji i Wsparcia EATRIS ERIC.

*Artykuł 31***Przepisy dotyczące rozpoczęcia działalności**

1. Posiedzenie założycielskie Rady Zarządzającej zwołuje państwo siedziby w najwcześniejszym możliwym terminie, jednak nie później niż czterdzieści pięć dni kalendarzowych po wejściu w życie decyzji Komisji w sprawie utworzenia EATRIS ERIC. Bez uszczerbku dla ust. 2 Rada Zarządzająca nie podejmuje żadnych decyzji, dopóki EATRIS ERIC nie będzie miało co najmniej pięciu członków.
 2. Państwo siedziby powiadamia członków założycieli o wszelkich konkretnych pilnych czynnościach prawnych, które należy podjąć w imieniu EATRIS ERIC przed posiedzeniem założycielskim. Jeżeli żaden członek założyciel nie złoży sprzeciwu w ciągu pięciu dni roboczych od powiadomienia, osoba właściwie umocowana przez państwo przyjmujące przeprowadza takie czynności prawne.
 3. Od momentu utworzenia EATRIS ERIC jego organy działają zgodnie z zarządzeniami i regulaminami przyjętymi przez Radę Zarządzającą EATRIS w fazie przejściowej EATRIS.
-

Dodatek 1

Wykaz członków, obserwatorów i reprezentujących ich podmiotów

Członkowie	Representing entity
Królestwo Danii	Duńska Agencja Nauki, Technologii i Innowacji (DASTI)
Republika Włoska	Istituto Superiore di Sanità ISS
Królestwo Niderlandów	ZonMW
Republika Czeska	Ministerstwo Edukacji, Młodzieży i Sportu (MEYS)
Republika Estońska	Ministerstwo Edukacji i Badań Naukowych Republiki Estońskiej (MER EE)
Republika Finlandii	Ministerstwo Edukacji i Kultury (OKM)
Obserwatorzy	Podmiot reprezentujący
Republika Francuska	Commissariat à l'Energie Atomique et aux Energies Alternatives (CEA)
Królestwo Hiszpanii	Instituto de Salud „Carlos III” (ISCIII)

Dodatek 2

Roczny wkład finansowy**Zobowiązanie finansowe na pierwsze pięć lat**

W okresie pierwszych pięciu lat po utworzeniu EATRIS ERIC stosuje się następujące zasady dotyczące zobowiązań finansowych:

- a) początkowe zobowiązanie członków założycieli obejmuje okres pięciu lat (brak wstępnego zobowiązania dla obserwatorów);
- b) członkowie założyciele mogą podjąć zobowiązanie finansowe na okres krótszy niż pięć lat pod warunkiem podwyższenia kwoty rocznego wkładu o 25 %; nadwyżkę zwraca się, jeżeli członek ukończy pięcioletni okres członkostwa;
- c) początkowy wkład finansowy w pierwszym roku funkcjonowania EATRIS ERIC jest oparty na uzgodnionym pięcioletnim budżecie, z którego wyklucza się jakiegokolwiek niepewne źródła dochodów (np. dochody z opłat użytkowników), oraz na założeniu minimum 5 członków założycieli;
- d) z tytułu goszczenia siedziby konsorcjum Niderlandy będą wносить dodatkowy wkład w wysokości 500 000 EUR w latach 2013, 2014 i 2015. Po 2015 r. Niderlandy będą wносить dodatkowy wkład z tytułu goszczenia siedziby konsorcjum w wysokości 50 000 EUR;
- e) wkład członka założyciela, który podjął zobowiązanie na okres pięciu lat, nie przekracza 140 000 EUR rocznie (próg maksymalny);
- f) minimalny wkład członka wynosi co najmniej 50 000 EUR rocznie, niezależnie od liczby członków i niezależnie od dochodu generowanego przez EATRIS ERIC (próg minimalny);
- g) wkład finansowy do EATRIS ERIC w drugim roku jego funkcjonowania jest oparty na uzgodnionym pięcioletnim budżecie pomniejszonym o wynik netto dochodu w pierwszym roku funkcjonowania EATRIS ERIC. Wkład finansowy do EATRIS ERIC w trzecim roku jego funkcjonowania jest oparty na uzgodnionym pięcioletnim budżecie pomniejszonym o wynik netto dochodu w drugim roku funkcjonowania EATRIS ERIC itd.;
- h) pierwszy wkład finansowy nowego członka wynosi tyle, ile płaciłby on jako członek założyciel w pierwszym roku funkcjonowania EATRIS ERIC, plus 25 %. Po pierwszym roku od przystąpienia członek ten wnosi wkład finansowy ustalony w odniesieniu do drugiego roku funkcjonowania EATRIS ERIS, powiększony o 25 % itd. Jeżeli nowy członek ukończy pięcioletni okres członkostwa, zwraca mu się nadwyżkę;
- i) obserwatorzy założyciele, których instytucje nie uczestniczą we wszystkich działaniach EATRIS ani nie świadczą usług, płacą 25 % rocznego wkładu finansowego, który wpłacaliby jako członkowie założyciele; obserwator założyciel, którego instytucja uczestniczą we wszystkich działaniach EATRIS, w tym świadczą usługi, wnosi roczny wkład finansowy w tej samej wysokości, co członek założyciel;
- j) w przypadku obserwatora założyciela, który wnosi 25 % rocznego wkładu finansowego, a który staje się członkiem, pierwszy wkład finansowy po nabyciu członkostwa wynosi tyle, ile płaciłby on jako członek założyciel w pierwszym roku funkcjonowania EATRIS ERIC. Po pierwszym roku od przystąpienia członek ten wnosi wkład finansowy ustalony w odniesieniu do drugiego roku funkcjonowania EATRIS ERIS itd. Jeżeli członek ten ukończy pięcioletni okres członkostwa, zwraca mu się wkład finansowy obserwatora;
- k) pierwszy wkład finansowy nowego obserwatora wynosi 25 % kwoty, którą płaciłby on jako członek założyciel w pierwszym roku funkcjonowania EATRIS ERIC. W drugim roku od przystąpienia obserwator ten płaci 25 % kwoty, którą płaciłby w drugim roku funkcjonowania EATRIS ERIS itd.;
- l) jeżeli nowy obserwator stanie się członkiem, wnosi taki wkład finansowy, jaki wnosiłby jako członek założyciel w pierwszym roku funkcjonowania EATRIS ERIC; po pierwszym roku od przystąpienia członek ten wnosi wkład finansowy ustalony w odniesieniu do drugiego roku funkcjonowania EATRIS ERIS itd.; jeżeli nowy członek ukończy pięcioletni okres członkostwa, zwraca mu się wkład finansowy obserwatora;
- m) jeżeli nowi członkowie lub obserwatorzy przystępują do konsorcjum lub jeżeli obserwator staje się członkiem, ponownie oblicza się wkłady finansowe wszystkich członków i obserwatorów za ten rok;
- n) we wszystkich przypadkach wymienionych w lit. a)–m) dodatkowy wkład finansowy w wysokości 25 % przeznacza się na rezerwę.

Portal EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL